

Rapport

Datum: 1 maart 2004

Rapportnummer: 2004/065

Klacht

A. In het kader van het onderzoek werd de klacht van verzoeker als volgt geformuleerd:

Verzoeker klaagt over de informatieverstrekking door de Dienst Domeinen Roerende Zaken te Amsterdam ter zake van een door hem in oktober 2000 van Domeinen gekochte personenauto van het merk Opel, type Tigra. In het verlengde daarvan klaagt verzoeker over de afhandeling van zijn verzoek aan Domeinen Roerende Zaken, directie Apeldoorn, om de schade die hij als gevolg van de koop heeft geleden te compenseren, nadat uit keuring van de auto door de Dienst Wegverkeer en het Forensisch Instituut was gebleken dat het waarschijnlijk een 'omgekatte' auto betrof en voorts was komen vast te staan dat het 'rijklaar maken' van deze auto een veelvoud van de koopsom zou bedragen.

B. De te onderzoeken gedraging in het kader van het onderzoek uit eigen beweging werd als volgt geformuleerd:

De wijze van informatieverstrekking door het regionale politiekorps Kennemerland aan de Dienst Wegverkeer in verband met een in beslag genomen Opel Tigra met kenteken

xx - xx - oo en de wijze van informatieverstrekking door de Dienst Wegverkeer aan verzoeker ter zake van deze personenauto.

Beoordeling

I. Inleiding

1. Verzoeker is op 3 oktober 2000 op een kijkdag geweest bij Domeinen Roerende Zaken, Regio-eenheid Amsterdam (hierna: Domeinen), voorafgaand aan een te houden openbare verkoop van roerende zaken door Domeinen. Op de kijkdag heeft verzoeker als 'kavel' een Opel Tigra (hierna: de auto) zien staan, waarin hij geïnteresseerd raakte. De auto stond in de catalogus aangeboden als auto zonder kentekenbewijs deel I, zonder sleutels, gedeeltelijk hersteld na een zware schade, en bestaande uit twee aan elkaar gelaste delen. In de door Domeinen gehanteerde algemene voorwaarden staat onder meer vermeld dat wanneer in de catalogus bij een kavel is vermeld "zonder deel I van het kentekenbewijs", dat ontbrekende deel van het kentekenbewijs niet aan de koper wordt uitgereikt.

2. Over de historie van de auto is in het kader van het onderzoek (uit eigen beweging) door de Nationale ombudsman onder meer het volgende bekend geworden. In 1997 heeft de toenmalige eigenaar van de auto een verkeersongeval gehad met de auto in Frankrijk, waarbij de auto aanzienlijk werd beschadigd. Bij dit ongeval is noch de Franse noch de Nederlandse politie betrokken geweest. De eigenaar heeft via haar verzekeringsmaatschappij de auto naar Nederland laten overbrengen, waarna zij de auto

heeft verkocht aan een autoschadebedrijf. De auto is vervolgens de handel ingegaan en uiteindelijk terechtgekomen bij een in Amsterdam wonende verdachte, tegen wie een uitgebreide helingzaak heeft gediend met betrekking tot omgekatte auto's. In het toenmalige strafrechtelijk onderzoek tegen die verdachte is ook de auto aangetroffen bij de verdachte. Na het strafrechtelijk onderzoek is onder meer op de auto conservatoir beslag gelegd in het kader van de "plukze"-wetgeving (Achtergrond, onder 1). Er werden geen kentekenbewijzen van de auto aangetroffen bij de inbeslagname. De auto is vervolgens overgebracht naar Domeinen te Amsterdam. De auto is daarna in opdracht van Domeinen gekeurd en technisch onderzocht door de ANWB. In het rapport van 6 december 1999 heeft de ANWB onder meer vermeld dat kentekenbewijs deel I en II niet voorhanden waren en dat de auto uit twee verschillende delen bestond. Bij brief van 1 augustus 2000 heeft Domeinen van het openbaar ministerie een machtiging ontvangen om de auto te vervreemden.

3. Domeinen heeft op 19 september 2000 op een voorgedrukt formulier van de Dienst Wegverkeer een duplicaat kentekenbewijs aangevraagd en als keuze op het formulier aangekruist: "deel II en kopie deel III/overschrijvingsbewijs in verband met schade". De Dienst Wegverkeer heeft op 22 september 2000 een volledig kentekenbewijs, inclusief deel I, naar Domeinen toegezonden.

4. Verzoeker heeft naar zijn zeggen op de kijkdag 3 oktober 2000 telefonisch inlichtingen ingewonnen bij de Dienst Wegverkeer of hij voor de auto een nieuw kenteken deel I kon verkrijgen. Op 3 oktober 2000 was in de administratie van de Dienst Wegverkeer ten aanzien van de auto geen informatie opgenomen die aan een eenvoudige administratieve kentekenduplicaatprocedure in de weg stond. Verzoeker heeft aangegeven dat een telefoniste van de Dienst Wegverkeer hem dienovereenkomstig heeft geïnformeerd. Domeinen heeft aangegeven dat het kenteken deel I op de kijkdag 3 oktober 2000 heeft teruggestuurd naar de Dienst Wegverkeer, met de toelichting dat het een auto met schade betreft en dat de auto eerst gekeurd diende te worden.

5. Verzoeker heeft op 4 oktober 2000 een bod gedaan op de auto en Domeinen heeft hem de auto ongeveer een week later toegewezen. Voor de aankoop van de auto en het opgeld heeft verzoeker in totaal f 6.928,75 (€ 3.144,13) betaald. Na de tenaamstelling heeft verzoeker op 17 oktober 2000 bij de Dienst Wegverkeer een aanvraag ingediend voor de afgifte van kenteken deel I en daarvoor f 60 (€ 27,23) betaald. Verzoeker is de auto vervolgens gaan repareren en spuiten.

6. De Dienst Wegverkeer heeft na de ontvangst van het volgens Domeinen op 3 oktober 2000 teruggestuurd deel I van het kentekenbewijs van de auto, het kenteken op 26 oktober 2000 vervallen verklaard in het door hem gehouden kentekenregister.

7. Verzoeker is medio november 2000 bij de Dienst Wegverkeer gaan informeren over het uitblijven van de afgifte van het kenteken deel I van de auto. Hem is toen meegedeeld dat

het voor de afgifte van een kentekenbewijs noodzakelijk was dat de auto eerst zou worden gekeurd. De auto is in februari 2001 gekeurd in Schagen, waarbij werd vastgesteld dat de auto was samengesteld uit delen afkomstig van twee verschillende voertuigen. Bij een latere keuring van de auto in Amsterdam werd vastgesteld dat het voorste deel van het voertuig niet was te identificeren, waarna de Dienst Wegverkeer heeft geweigerd een kentekenbewijs voor de auto af te geven. Zolang de identiteit niet kan worden vastgesteld van het onbekende deel van de samengestelde auto, kan volgens de Dienst Wegverkeer geen kentekenbewijs deel I worden verstrekt ondanks het feit dat verzoeker de auto te goeder trouw van Domeinen heeft gekocht. Verzoeker had daarmee een auto gekocht en in zijn bezit, die niet kon worden toegelaten tot het verkeer.

8. De Dienst Wegverkeer heeft verzoeker de kosten van de aanvraag voor de afgifte van kenteken deel I gerestitueerd. Verzoeker heeft zijn rechtsbijstandverzekeraar Domeinen aansprakelijk laten stellen voor zijn schade. Domeinen heeft verzoeker gewezen op de bepaling in de door hem gehanteerde algemene voorwaarden dat het gekochte voetstoots wordt verkocht. Daarmee is bedoeld aan te geven dat de koper ten eigen bate en schade koopt. Voor het volledig zijn van het verkochte, het doelmatig, deugdelijk, veilig of duurzaam functioneren of de bruikbaarheid dan wel het economisch nut van het gekochte wordt niet ingestaan (Achtergrond, onder 2).

9. Niettemin heeft Domeinen verzoeker bij brief van 16 augustus 2001 aangeboden de auto tegen de verkoopprijs inclusief het betaalde opgeld terug te nemen. Verzoeker is niet akkoord gegaan met dit voorstel van Domeinen, omdat hij dan met een aantal schadeposten zou blijven zitten. Deels hadden die posten te maken met de keuring van de auto en deels met werkzaamheden die verzoeker aan de auto had verricht of had laten verrichten (spuiten, uitlijnen) dan wel onderdelen die hij had gekocht en op of in de auto had aangebracht. Ook met het aanbod van Domeinen bij brief van 18 december 2001 dat het verzoeker de helft van het door hem betaalde bedrag zou vergoeden (inclusief opgeld) en de auto dan bij hem in eigendom kon blijven, heeft verzoeker zich niet kunnen verenigen. Verzoeker heeft zich daarna tot de Nationale ombudsman gewend.

10. In het kader van het onderzoek door de Nationale ombudsman heeft verzoeker alsnog gebruik gemaakt van het aanbod van de Domeinen om de auto terug te geven tegen ontvangst van het aankoopbedrag inclusief opgeld, en heeft hij aan de Nationale ombudsman de vraag voorgelegd of Domeinen gehouden zou zijn verzoekers aanvullende kosten/schade te vergoeden. Tijdens het onderzoek is duidelijk geworden dat deze vraag niet zou kunnen worden beantwoord zonder (een) onderzoek (uit eigen beweging) naar de informatieverstrekking door het regionale politiekorps Kennemerland en de Dienst Wegverkeer.

II. Ten aanzien van de wijze van informatieverstrekking door het regionale politiekorps Kennemerland aan de Dienst Wegverkeer.

1. Domeinen heeft aangegeven dat het wat betreft de herkomst en de voorgeschiedenis van de te bewaren en te verkopen zaken afhankelijk is van de informatie afkomstig van de inbeslagnemende instantie, in dit geval van het regionale politiekorps Kennemerland. Domeinen stelt zich op het standpunt dat het ten aanzien van de voorgeschiedenis van de auto geen eigen onderzoeksplicht kent. Door de Dienst Wegverkeer is naar voren gebracht, dat de eerdere verzekeraar van de auto of de regiopolitie terstond na het ontstaan van de schade aan de auto het originele kenteken had moeten innemen en dit had moeten doorsturen naar de Dienst Wegverkeer onder vermelding van de oorzaak.

2. Een opsporingsambtenaar is bevoegd kentekenbewijs deel I en II in te vorderen, indien hij constateert dat een voertuig duidelijke gebreken vertoont en niet lijkt te voldoen aan de permanente eisen die op grond van het Voertuigreglement aan voertuigen worden gesteld. Deze situatie zal zich met name voordoen bij aanrijdingen, omdat daarbij in veel gevallen de politie wordt ingeschakeld. De politie kan deel I van het ingevorderde kentekenbewijs vier weken lang onder zich houden, om de eigenaar van een voertuig de gelegenheid te bieden binnen deze termijn aan te tonen dat het voertuig in overeenstemming is gebracht met de in de wet vastgestelde eisen. Daarvan wordt de Dienst Wegverkeer op de hoogte gesteld. Indien deze mogelijkheid, gegeven de aard van de schade aan een voertuig, niet aan de orde is, wordt het kentekendeel I zo spoedig mogelijk gezonden naar de Dienst Wegverkeer onder vermelding van de reden van invordering. De Dienst Wegverkeer signaleert het voertuig dan in het door hem gehouden kentekenregister en geeft het ingevorderde deel pas weer terug, indien het voertuig alsnog is goedgekeurd ter zake van de eisen van het Voertuigreglement (Achtergrond, onder 3 tot en met 5).

3. In dit geval is echter, anders dan door Domeinen of de Dienst Wegverkeer was verondersteld, geen politiebemoeienis geweest bij het verkeersongeval met de auto. De auto is weliswaar in 1997 in Frankrijk betrokken geweest bij een verkeersongeval, maar daarbij is geen politie aanwezig geweest. De auto is niet in strafrechtelijk beslag genomen, maar in het kader van de "plukze"-wetgeving in conservatoir beslag genomen door het regionale politiekorps Kennemerland en het betrof dan ook geen voorwerp waarop de verdenking rustte dat het afkomstig zou zijn van enig misdrijf. Uit de lijst van inbeslaggenomen voorwerpen behorend bij het proces-verbaal van ontneming volgt dat geen kentekenbewijzen van de auto waren aangetroffen. Anders dan Domeinen en de Dienst Wegverkeer hebben aangegeven valt dan ook niet zonder meer in te zien welke informatie de regiopolitie aan Domeinen of de Dienst Wegverkeer zou hebben moeten verstrekken over de herkomst en de voorgeschiedenis van de auto in de door hen bedoelde zin, noch dat de regiopolitie daarover informatie zou hebben moeten vergaren. De regiopolitie heeft bij de inbeslagname van de auto niet hoeven verwachten dat er nog een actie, zoals hiervoor onder II.2 is beschreven, was geboden richting de Dienst Wegverkeer. De kentekenbewijzen deel I en II ontbraken immers al bij de inbeslagname en voorstelbaar is dat de regiopolitie in de veronderstelling heeft verkeerd dat signalering van de auto al in een eerder stadium had plaatsgevonden. De regiopolitie is dan ook niet

tekortgeschoten in het zorgvuldigheidsvereiste van actieve informatievergaring en informatieverstrekking.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

4. Overigens wordt het volgende opgemerkt. De auto is in beslag genomen bij een verdachte, tegen wie een uitgebreide helingzaak liep met betrekking tot omgekatte auto's. Tegen deze achtergrond zou het wellicht denkbaar zijn geweest dat de regiopolitie bij overdracht van de auto Domeinen hierop zou hebben gewezen. Immers, ook al behoorde de auto niet tot de partij auto's, die in verband met de verdenking van omkating in strafrechtelijk beslag was genomen, het was toch niet geheel denkbeeldig dat ook andere auto's aangetroffen bij die verdachte en zeker een schade-auto als de onderhavige auto mogelijkerwijs omgekat konden zijn, hetgeen overigens van de auto - naar achteraf is gebleken - niet kon worden vastgesteld.

III. Ten aanzien van de informatieverstrekking door Domeinen

1. Verzoeker meent dat Domeinen de auto niet op de wijze waarop Domeinen dat heeft gedaan op de veiling ter verkoop heeft mogen aanbieden. Domeinen had onderzoek moeten verrichten naar de auto en deze vervolgens als een doos onderdelen te koop hebben moeten aanbieden in plaats van als schade-auto zonder kentekenbewijs deel I, omdat bij onderzoek aan de auto zou zijn vastgesteld dat de herkomst van een deel ervan onbekend was.

2. Zoals hiervoor al onder II. werd aangegeven is in dit geval geen politiebemoeienis geweest bij het verkeersongeval met de auto, maar is de auto in het kader van de "plukze"-wetgeving in conservatoir beslag genomen door het regionale politiekorps Kennemerland. Domeinen beschikte over deze informatie van de auto afkomstig van de regiopolitie en over de informatie uit het ANWB-rapport. Op grond daarvan is de kavelomschrijving van de auto door Domeinen in de catalogus, zoals hiervoor in de inleiding onder I.1 is beschreven, in combinatie met de vermelding in de algemene voorwaarden dat wanneer in de catalogus bij motorvoertuigen staat vermeld "zonder deel I van het kentekenbewijs" dat deel niet aan de koper wordt uitgereikt, op zich correct geweest. Deze informatie, tezamen met de informatie in de algemene voorwaarden dat de staat waarin het gekochte zich bevindt, in beginsel voor rekening en risico van de koper komt, is op zich toereikend voor een potentiële koper om te weten waaraan hij begint als hij een bod op een kavel doet. In dat geval valt niet in te zien waarom Domeinen zelf onderzoek zou dienen te verrichten naar de staat of herkomst van een motorvoertuig.

3. Er bestond voor Domeinen voorts geen aanleiding, gelet op het ontbreken van kentekenbewijzen deel I en II en gegeven de staat van de auto en de regelgeving dienaangaande, om te vermoeden dat in het kentekenregister van de Dienst Wegverkeer mogelijk ten onrechte nog vermeld zou staan dat voor de auto een volledig kentekenbewijs

beschikbaar was.

4. Domeinen heeft bij de Dienst Wegverkeer het verzoek ingediend voor een duplicaat kentekenbewijs deel II en III/overschrijvingsbewijs in verband met schade aan de auto. Toen Domeinen op de kijkdag de papieren van de auto had gecontroleerd en had vastgesteld dat de Dienst Wegverkeer een volledig kentekenbewijs had toegezonden, zou dit aanleiding hebben kunnen zijn om direct contact op te nemen met de Dienst Wegverkeer met de vraag waarom het een duplicaat kentekenbewijs deel I had toegezonden terwijl daar niet om was gevraagd, maar evengoed kan Domeinen in de veronderstelling hebben verkeerd dat het duplicaat kentekenbewijs deel I abusievelijk was meegezonden. De Nationale ombudsman kan niet vaststellen of Domeinen in zoverre een verwijt kan worden gemaakt doordat het heeft volstaan met terugzending van dat duplicaat naar de Dienst Wegverkeer met de mededeling dat de auto eerst diende te worden gekeurd.

Domeinen is dan ook niet tekortgeschoten in het zorgvuldigheidsvereiste van actieve informatievergaring en informatieverstrekking.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

IV. Ten aanzien van de wijze van informatieverstrekking door de Dienst Wegverkeer aan verzoeker.

1. Domeinen heeft op een voorgedrukt formulier van de Dienst Wegverkeer een duplicaat kentekenbewijs aangevraagd en als keuze op het formulier aangekruist: "deel II en kopie deel III/overschrijvingsbewijs in verband met schade". De Dienst Wegverkeer heeft op 22 september 2000 een volledig kentekenbewijs, inclusief deel I, naar Domeinen toegezonden.

2. De Nationale ombudsman acht het aannemelijk dat verzoeker op de kijkdag 3 oktober 2000 telefonisch contact heeft gezocht met de Dienst Wegverkeer. In diens registratie was op dat moment geen signalering geplaatst dat kentekenbewijs deel I van de auto pas kon worden afgegeven na keuring van de auto. Volgens die registratie was een volledig kentekenbewijs van de auto beschikbaar en kon met behulp van een eenvoudige administratieve procedure een duplicaat kenteken deel I worden verkregen. De Dienst Wegverkeer heeft aangeven dat als verzoeker op 3 oktober 2000 zou hebben getelefoneerd met de Dienst Wegverkeer hij inderdaad de informatie zou hebben ontvangen dat voor de auto tegen betaling van f 60 (€ 27,23) een duplicaat kentekenbewijs deel I kon worden afgegeven. De Nationale ombudsman acht het aannemelijk dat verzoeker deze informatie op 3 oktober 2000 telefonisch van de Dienst Wegverkeer heeft ontvangen.

3. Deze informatie is echter achteraf gezien onjuist geweest. Het is voldoende aannemelijk dat deze informatie van belang zal zijn geweest bij verzoekers beslissing om een bod op de auto te doen. Daarbij valt zeker niet uit te sluiten dat verzoeker zou hebben afgezien van het koopbod, indien hij door de Dienst Wegverkeer juist zou zijn geïnformeerd dat de auto pas na (goed)keuring weer zou kunnen worden toegelaten tot het verkeer.

4. De Dienst Wegverkeer heeft aangegeven dat de eerdere verzekeraar van de auto of de regiopolitie terstond na het ontstaan van de schade aan de auto het originele kenteken had moeten innemen en dit had moeten doorsturen naar de Dienst Wegverkeer onder vermelding van de oorzaak. Zoals hiervoor in de beoordeling onder II. aangegeven kan de Dienst Wegverkeer de regiopolitie dat verwijt niet maken.

De Dienst Wegverkeer heeft voorts aangegeven dat de rapportage van de ANWB Domeinen tot nadenken had moeten brengen, omdat het niet geheel ondenkbaar was dat er problemen zouden kunnen bestaan in verband met de identiteit van de auto. Domeinen heeft echter in dit verband aan zijn verplichtingen voldaan doordat het de Dienst Wegverkeer heeft verzocht om toezending van een duplicaat deel II en III van de auto in verband met schade.

Gelet op het gegeven dat op een voorbedrukt formulier van de Dienst Wegverkeer de mogelijkheid was aangegeven in verband met schade alleen een duplicaat kentekenbewijs deel II en III aan te vragen, moet het voor de Dienst Wegverkeer duidelijk zijn geweest dat het hier een schadeauto betrof. De aanvraag van Domeinen was derhalve niet in overeenstemming met de gegevens van de auto in het kentekenregister van de Dienst Wegverkeer. Dit had voor de Dienst Wegverkeer dan ook aanleiding moeten zijn te verifiëren waarom Domeinen voor de auto slechts een duplicaat kentekenbewijs deel II en III had aangevraagd. Navraag bij Domeinen zou hebben geleid tot een aanpassing van de gegevens in het kentekenregister van de Dienst Wegverkeer.

Wanneer de Dienst Wegverkeer deze verificatie kort na ontvangst van het formulier van Domeinen op 19 september 2000 had verricht, had de Dienst Wegverkeer de auto in zijn kentekenregister hebben kunnen signaleren ruim vóór de kijkdag van 3 oktober 2000. In dat geval had de Dienst Wegverkeer verzoeker ook de juiste informatie over de auto kunnen verstrekken.

5. De Nationale ombudsman kent in dit verband geen waarde toe aan de stelling van de Dienst Wegverkeer dat met Domeinen - kennelijk vóór of rond de betrokken periode - mondeling een nieuwe werkafpraak zou zijn overeengekomen dat bij een aanvraag door Domeinen voor een vervangend kentekenbewijs in alle gevallen een volledig kentekenbewijs wordt toegezonden. Domeinen heeft het bestaan van deze mondelinge afspraak bestreden, en de Dienst Wegverkeer heeft, door de Nationale ombudsman daarnaar gevraagd, niet meegedeeld met welke persoon of personen werkzaam bij Domeinen een dergelijke afspraak zou zijn overeengekomen.

Naar het oordeel van de Nationale ombudsman is de Dienst Wegverkeer dan ook tekortgeschoten in het zorgvuldigheidsvereiste van actieve informatievergaring en informatieverstrekking.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

6. Het is de Nationale ombudsman ambtshalve bekend dat Domeinen Roerende Zaken, het Openbaar ministerie en het Nederlands Politie-instituut in overleg zijn over de vormgeving en stroomlijning van het beslagtraject. Het verdient aanbeveling om in dat traject, dat moet leiden tot een Landelijk Beslaghuis, waarbij Domeinen alle door politie en justitie in beslag genomen goederen (enkele categorieën uitgezonderd) opslaat, bewaart en zondig verwerkt, ook de in dit onderzoek opgekomen onvolkomenheden in de informatievoorziening tussen de betrokken overheidsorganisaties mee te nemen en aan te geven waar en wanneer welke verantwoordelijkheden liggen voor de informatievergaring en informatieverstrekking. Duidelijk is daarbij dat ook afstemming zal moeten plaatsvinden met de Dienst Wegverkeer.

V. Ten aanzien van verzoekers schade

1. De onjuiste informatie van de Dienst Wegverkeer aan verzoeker kan hebben bijgedragen aan verzoekers beslissing om de auto te kopen. De Dienst Wegverkeer is tekort geschoten in de zorgplicht ten aanzien van de aan hem toevertrouwde belangen doordat hij niet adequaat heeft gereageerd op het door Domeinen aan de Dienst Wegverkeer afgegeven signaal over de status van de auto met als gevolg dat de administratieve onvolkomenheid in het kentekenregister langer dan noodzakelijk is blijven bestaan. Dit heeft ertoe kunnen leiden dat de Dienst Wegverkeer tevens is tekortgeschoten in zijn verplichting juiste informatie te verstrekken.

2. Ook al is denkbaar dat Domeinen eerder zou hebben kunnen reageren in de richting van de Dienst Wegverkeer, nadat het ruim vóór de kijkdag van 3 oktober 2000 een volledig duplicaat kentekenbewijs van de auto had ontvangen, jegens verzoeker is het echter niet Domeinen maar de Dienst Wegverkeer die is tekort geschoten. In zoverre acht de Nationale ombudsman het juist dat Domeinen (de directie Apeldoorn) geen aanleiding heeft gezien om verzoekers schade/kosten te vergoeden.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

3. Het is onzeker of verzoeker zou hebben afgezien van de koop van de auto indien hij bekend was geweest dat de auto eerst moest worden gekeurd voordat deze kon worden toegelaten tot het verkeer. Deze onzekerheid komt echter naar het oordeel van de Nationale ombudsman voor rekening van de Dienst Wegverkeer. De Nationale ombudsman acht het niet denkbeeldig dat verzoeker de auto onder die omstandigheid niet zou hebben gekocht en overigens waarschijnlijk dat verzoeker niet alle kosten zou hebben

gemaakt die hij werkelijk heeft gemaakt na de koop van de auto, indien hij ervan op de hoogte was geweest dat de auto eerst gekeurd moest worden. Het voorgaande oordeelt leidt ertoe om een aanbeveling aan dit rapport te verbinden.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Dienst Domeinen Roerende Zaken Amsterdam en de Dienst Domeinen Roerende Zaken, directie Apeldoorn, die wordt aangemerkt als een gedraging van Ministerie van Financiën, is niet gegrond.

De met toepassing van artikel 15 van de Wet Nationale ombudsman onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Kennemerland, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Kennemerland (de burgemeester van Haarlem), is behoorlijk.

De met toepassing van artikel 15 van de Wet Nationale ombudsman onderzochte gedraging van de Dienst Wegverkeer te Zoetermeer is niet behoorlijk.

AANBEVELING

De Dienst Wegverkeer wordt in overweging gegeven met verzoeker in overleg te treden voor een passende tegemoetkoming in de kosten die verzoeker heeft gemaakt na de koop van de auto, voor zover die kosten zijn toe te rekenen aan de onjuiste informatieverstrekking.

De Dienst Wegverkeer heeft de Nationale ombudsman op 19 mei 2004 bericht de aanbeveling op te volgen en op korte termijn met verzoeker in overleg te treden over een passende tegemoetkoming.

Onderzoek

Op 31 januari 2002 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift, gedateerd 30 januari 2002, van de heer X. te Middenmeer, met een klacht over een gedraging van de Dienst Domeinen Roerende Zaken Amsterdam en een gedraging van de Dienst Domeinen Roerende Zaken, directie Apeldoorn. Naar deze gedragingen, die worden aangemerkt als gedragingen van het Ministerie van Financiën, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister van Financiën verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Vervolgens bood de Nationale ombudsman verzoeker de gelegenheid om commentaar te geven op de reactie van de minister van Financiën. Ook de minister van Justitie werd bij brief van 13 juni 2002 in de gelegenheid gesteld op die reactie commentaar te geven. De minister van Justitie reageerde bij brief van 14 oktober 2002. Daarop werden bij brieven

van 5 november 2002 nadere vragen gesteld aan de minister van Financiën en werd aan de Dienst Wegverkeer om informatie gevraagd. De reactie van de minister werd op 10 januari 2003 ontvangen; die van de Dienst Wegverkeer op 13 januari 2003.

Naar aanleiding van deze informatie besloot de Nationale ombudsman om met gebruikmaking van de bevoegdheid van artikel 15 van de Wet Nationale ombudsman, een onderzoek uit eigen beweging in te stellen naar een gedraging van de Dienst Wegverkeer te Zoetermeer en een gedraging van het regionale politiekorps Kennemerland, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Kennemerland (de burgemeester van Haarlem).

Op 6 maart 2003 werd de reactie van de Dienst Wegverkeer ontvangen en op 23 april 2003 diens nadere reactie. Kort daarna volgde de reactie van de beheerder van het regionale politiekorps Kennemerland, de burgemeester van Haarlem.

Deze reacties leidden tot nadere vragen van de Nationale ombudsman aan de minister van Financiën, die de Dienst Domeinen Roerende Zaken, Directie Apeldoorn, op 10 juni 2003 heeft beantwoord. Van de mogelijkheid op de reactie van Domeinen te reageren, maakte de Dienst Wegverkeer geen gebruik.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De reactie van het Ministerie van Financiën gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen. Verzoeker, de Dienst Wegverkeer en de beheerder van het regionale politiekorps Kennemerland, de burgemeester van Haarlem, reageerden niet binnen de gevraagde termijn.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

a. feiten

1. Bij brief van 19 maart 2001 deed verzoeker als volgt een beroep op zijn rechtsbijstandverzekeraar:

“...Hierbij wil ik een beroep doen op mijn rechtsbijstandverzekering, ik heb namelijk een probleem met de RDW. Op maandag 3 oktober 2000 ben ik op een kijkdag geweest van Domeinen te Amsterdam, op deze kijkdag zag ik een auto staan die mij wel aanstond, het ging hier om een Opel Tigra,

De auto was gerepareerd na zware schade, en stond klaar om gespoten te worden, zie kopie uit boekje Domeinen Kavel 508.

Er stond bij dat de auto zonder deel 1 van het kenteken was en in de algemene voorwaarden (...) viel te lezen dat deze bij verkoop niet door Domeinen aan de koper wordt verstrekt.

Later bij thuiskomst de RDW gebeld en deze gaf te kennen dat het deel 1 tegen betaling van 60,00 weer kon worden verstrekt.

Hierna heb ik een bod gedaan op de Kavel 508.

Half Oktober kreeg ik een brief van de Domeinen dat de auto aan mij was toegekend, ik heb de auto opgehaald.

In verband met de drukte (verhuizing) kreeg ik niet de kans de auto direct klaar te maken, ik heb echter wel alvast het deel 1 weer aangevraagd bij de RDW (dmv de betaling van fl 60,00) nadat ik hierop geen reactie kreeg ben ik gaan bellen en kreeg te horen dat de auto, omdat het deel 1 ingenomen was door de Politie na zware schade, voor een keuring moest bij een van de RDW keuringstations. (weg fl 60,00)

Toen de auto klaar was om gekeurd te worden heb ik een afspraak gemaakt voor een Keuring na zware schade hierin zou gekeken worden of de auto juist was gerepareerd en weer deel kon nemen aan het verkeer.

De keuring was op 14 februari 2001 te Schagen (kosten fl 100).

Hier bleek dat de auto in een zeer goede conditie verkeerde en dat de auto netjes was gerepareerd, de auto werd technisch goedgekeurd.

De keurmeester ontdekte echter in de bodemplaat van de auto een lasnaad die meer als 75% van de breedte van de auto was.

Naar aanleiding van deze ontdekking gaf hij te kennen dat er vast gesteld diende te worden of het chassis nummer wel bij het grootste deel van de auto hoorde (dit ivm omkatten van gestolen auto's).

Voor dit onderzoek moest de auto opnieuw voor keuring gebracht worden, maar nu in Amsterdam. Ik kreeg een oproep thuis om op 8 maart voor deze keuring te verschijnen (kosten 110,00)

De auto werd door meerdere keurmeesters onderzocht en men kwam tot de conclusie dat de Tigra uit twee delen bestond maar dat het grootste deel van de auto bij het chassis nummer behoorde, de auto kreeg dus geen nieuw chassisnummer.

Ik dacht dat hiermee de zaak rond was en ik mijn deel 1 zou krijgen, dit bleek echter anders. De keurmeester stelde dat hij niet kon vast stellen waar de voorzijde van de auto vandaan kwam dit deel was aan de auto gelast en behoorde dus niet tot het

chassisnummer.

Zolang niet wordt vast gesteld waar dit deel vandaan komt, van een gestolen auto of van een auto waarvan het kenteken al eerder is ingeleverd, word er geen deel 1 uitgegeven en zal de auto in Nederland niet meer op de weg komen.

De verdenking was namelijk dat de voorzijde van de auto van een gestolen auto afkomstig was en dat de auto dus was omgekat.

Ik legde de man uit hoe de auto in mijn bezit was gekomen en overhandigde hem alle documenten en gegevens die hiervan bewijs waren, hierop was ook te zien dat de auto bij verkoop door Domeinen reeds uit twee delen bestond.

Dit maakte voor de keurmeester geen verschil en hield vol dat ik diende aan te tonen waar het onbekende deel van de carrosserie vandaan kwam om een deel 1 te verkrijgen.

Ik gaf aan begrip voor deze opstelling te hebben maar dat ik hiervan gevrijwaard was omdat ik de auto rechtstreeks van de Staat gekocht had en dat deze naar mijn mening geen Heler is die gestolen waar verkoopt.

En dat als de Domeinen artikelen verkoopt die naar haar mening niet meer aan het verkeer deel mogen nemen hier zeker geen kenteken wordt uitgereikt (deel 2) en ook het chassis nummer uit de auto word verwijderd zodat de auto alleen nog gesloopt kan worden.

Ook gaf ik aan dat ik nooit achter de herkomst van dit onbekende carrosseriedeel zou kunnen komen aangezien de auto door de Rijks Recherche in beslag was genomen in 1999, en ik reeds geïnformeerd had bij Domeinen of ik meer over de herkomst van de auto te weten kon komen, wat mij niet lukte ivm de wet op de privacy.

De man hield voet bij stuk en stuurde mij zonder deel 1 , met de opdracht zelf maar uit te zoeken waar de onbekende delen vandaan komen weer naar huis, wel kreeg ik fl 40.00 terug omdat er geen nieuw chassisnummer was ingeslagen

Navraag bij domeinen leerde mij dat dat ik niets over de auto te weten kon komen en dat zij vonden dat de RDW veel te ver ging in het onderzoek aangezien ik de auto van de Domeinen gekocht had en dat de auto waarschijnlijk reeds onderzocht was bij inbeslagname in 1999.

Ik word naar mijn mening als particulier slachtoffer van de bureaucratie, want ieder logisch denkend mens kan concluderen dat ik de auto niet omgekat heb maar de auto in goed vertrouwen van de Staat heb gekocht, met de bedoeling de auto weer gaan te gebruiken. Dit was ook de bedoeling van de Domeinen, anders zou de auto volledig zonder identiteit verkocht zijn.

Door deze opstelling van de RDW zit ik nu met een auto die mij totaal al ruim fl 12000,00 gekost heeft en waarmee ik niet op de weg mag...”

2. Verzoekers rechtsbijstandverzekeraar stelde Domeinen Roerende Zaken, directie Apeldoorn (onderdeel van het Ministerie van Financiën) schriftelijk in gebreke en zij ontving daarop van Domeinen bij brief van 3 mei 2001 het navolgend antwoord:

“...Op 10 oktober 2000 heeft uw cliënt auto merk Opel Tigra met kenteken (xx-xx-oo; N.o.) gekocht.

Op deze verkoop zijn de algemene voorwaarden van toepassing. Ik verwijs u derhalve naar artikel 7. (Het gekochte wordt voetstoots verkocht)

Tevens blijkt uit de kavel omschrijving duidelijk, dat de auto uit twee delen bestond.

Inmiddels heb ik vernomen, dat uw cliënt contact heeft gehad met de Domeinen regio-eenheid Amsterdam en dat er contacten zijn geweest met Rijksdienst voor het wegverkeer in Zoetermeer.

Ik ga er vanuit, dat het probleem hiermee wordt opgelost en beschouw de zaak als afgedaan...”

3. Verzoeker, die zich met zijn probleem ook al tot de Dienst Wegverkeer had gewend, ontving bij brief van 22 mei 2001 de volgende reactie van de Dienst Wegverkeer:

“...Naar aanleiding van uw brief met betrekking tot de keuring van de Opel personenauto met kenteken (xx-xx-oo; N.o.) deel ik u het volgende mede.

Bij de keuring van een samengesteld voertuig moet de herkomst van de gebruikte onderdelen altijd door middel van documenten worden aangetoond en moet tevens van het carrossieredeel zonder identificatienummer het bijbehorende plaatdeel met het oorspronkelijke, door de fabrikant aangebrachte, identificatienummer worden overlegd. Genoemde eisen zijn gepubliceerd in de bekendmaking van de Algemeen Directeur van de RDW (Scrt. Nr. 83, 2000). Deze bekendmaking is nader toegelicht in de RDW brochure over samengestelde voertuigen. Daarenboven wordt op de Internetsite van de RDW uitdrukkelijk gewezen op de specifieke problemen bij deze groep voertuigen. In voorkomende gevallen wordt geen kentekenbewijs afgegeven indien niet aan bovengenoemde voorwaarden wordt voldaan. Daarbij is het niet van belang of het voertuig van de Dienst der Domeinen of van een andere bron afkomstig is.

In uw specifieke situatie wordt de gang van zaken vertroebeld doordat de schademelding door de politie pas is geplaatst nadat u het voertuig reeds in uw bezit had. Hierdoor is u in eerste instantie (terecht) medegedeeld dat u een vervangend kenteken kon aanvragen à raison van FL 60,00. Vanzelfsprekend wordt dit bedrag niet in rekening gebracht nu u geen

gebruik kunt maken van deze procedure. Indien u onder verwijzing naar deze brief uw giro- of bankrekening opgeeft, zal dit bedrag zo spoedig mogelijk worden gerestitueerd.

Voor wat betreft de identificatie van het onbekende carrosseriedeel ben ik, gezien de bijzondere situatie, bereid u in zoverre tegemoet te komen dat inlevering van het oorspronkelijke identificatienummer achterwege kan blijven indien de herkomst van dit carrosseriedeel alsnog kan worden achterhaald.

Inmiddels heeft op 15 mei in overleg met u te Amsterdam een onderzoek plaatsgevonden door het Forensisch Instituut. Bij dit onderzoek zijn helaas geen nieuwe aanknopingspunten gevonden die kunnen leiden naar de herkomst van dit carrosseriedeel.

Aangezien de identiteit van het samengestelde voertuig op grond van eerder genoemde bekendmaking niet kan worden vastgesteld, kan er geen kentekenbewijs worden verstrekt ondanks het feit dat u het voertuig te goeder trouw heeft gekocht.

Dit is slechts mogelijk indien het (samengestelde) voertuig aan de eisen voor individuele toelating voldoet. Bij een dergelijk onderzoek moet worden voldaan aan de eisen voor in kleine serie vervaardigde voertuigen. Dit komt er in de praktijk op neer dat aan de hand van certificaten moet worden aangetoond dat het voertuig aan de relevante EEG richtlijnen voldoet. In een groot aantal gevallen zijn hiervoor uitgebreide beproevingen noodzakelijk. De kosten voor deze onderzoeken en beproevingen zijn aanzienlijk en komen geheel voor rekening van de aanvrager. Bij oudere typen voertuigen zal het vaak niet mogelijk zijn om zondermeer aan de huidige eisen te voldoen. Vooral de milieueisen voor verbrandingsmotoren kunnen een ernstig struikelblok vormen.

Volledigheidshalve wijs ik u er op dat alvorens na het gunstig afronden van de individuele toelatingsprocedure een kentekenbewijs zal worden afgegeven, de verschuldigde Belasting Personenauto's en Motorrijwielen (BPM) en de verwijderingsbijdrage moeten zijn voldaan. In deze gevallen wordt het voertuig ook door de Belastingdienst als een "nieuw samengesteld voertuig aangemerkt. Er wordt in dat geval geen leeftijdskorting op de vastgestelde catalogusprijs toegepast.

Ik verzoek u mij binnen zes weken na dagtekening van deze brief te berichten of u uw aanvraag intrekt, dan wel de procedure voor individuele toelating wilt volgen. In het laatste geval dient het voertuig voor de aanvang van deze procedure te worden voorzien van een nieuw, door de RDW vast te stellen identificatienummer. Het vaststellen van een nieuwe identiteit houdt niet automatisch in dat een kentekenbewijs zal worden verstrekt. Indien binnen de gestelde termijn geen reactie van u is ontvangen, zal uw aanvraag op grond van artikel 4:5, eerste lid van de Algemene wet bestuursrecht buiten behandeling worden gelaten..."

4. Omdat verzoeker zich niet kon verenigen met het antwoord van Domeinen in de brief van 3 mei 2001, wendde zijn rechtsbijstandverzekeraar zich bij brief van 26 juni 2001 opnieuw tot Domeinen, waarop zij bij brief van 16 augustus 2001 de volgende reactie van Domeinen ontving:

“...De auto werd zonder kentekenbewijs bij Domeinen in bewaring gegeven. Om de auto op te kunnen nemen in de bedrijfsvoorraad heeft Domeinen op 19 september 2000 een duplicaat kentekenbewijs aangevraagd. Omdat het om een schadeauto ging heeft Domeinen geen volledig kentekenbewijs aangevraagd maar deel II en kopie deel III/overschrijvingsbewijs. Een kopie van de aanvraag bij de RDW treft u als bijlage I aan. In de toelichting bij de kavellijst hebben wij aangegeven dat het om een auto zonder deel I van het kentekenbewijs ging, die gedeeltelijk was hersteld na een zware schade en die uit twee delen bestond (zie bijlage II).

Domeinen heeft bij vergissing van de RDW een volledig kentekenbewijs, deel I, deel II een kopie deel III/overschrijvingsbewijs ontvangen. Omdat de technische staat van het voertuig onduidelijk was heeft Domeinen deel I van het kentekenbewijs bij de RDW ingeleverd. Zonder kenteken deel I is het niet toegestaan met de auto gebruik te maken van de weg. Deel I kan verkregen worden nadat de auto bij de RDW is gekeurd.

In uw brief van 11 april 2001 stelt u dat de RDW ons van de reden van niet afgifte van deel I van het kentekenbewijs op de hoogte heeft gebracht. Zoals hiervoor uiteengezet hebben wij geen deel I aangevraagd. Wij hebben het kentekenbewijs zonder toelichting van de RDW ontvangen.

In uw brief van 27 juni 2001 stelt u dat Domeinen de indruk bij uw cliënt heeft gewekt dat er met de auto niets aan de hand was en dat het voertuig na keuring op de weg kon worden gebracht. De kavelomschrijving “zonder deel I van het kentekenbewijs, gedeeltelijk hersteld na zware schade en uit twee delen bestaand” beoordelen wij als duidelijk. Tevens beweert u dat Domeinen na technische keuring deel I van het kentekenbewijs moest inleveren. Er is geen sprake geweest van een technische keuring door de RDW. De RDW heeft ons niet verplicht om het kenteken deel I in te leveren. Wij hebben uit eigen beweging deel I van het kentekenbewijs ingeleverd om te voorkomen dat de koper van de auto er mee op de weg zou gaan.

Het door u geclaimde schadebedrag van fl. 15982,50 wordt door u niet gemotiveerd.

Wij bieden hierbij uw cliënt aan dat wij het voertuig tegen de verkoopprijs inclusief het betaalde opgeld terug te nemen.

Graag vernemen wij van u of uw cliënt op ons aanbod in wenst te gaan...”

5. De twee bijlagen waarnaar Domeinen in zijn brief van 16 augustus 2001 verwees, luiden, voor zover van belang, als volgt:

“...RDW rijksdienst voor het wegverkeer

aanvraag duplicaat postbus 30.000 skagerrak 10

kentekenbewijs/verklaring 9640 RA Veendam tel. (...)

door de Dienst Domeinen

Adres aanvrager kentekenbewijs:

Domeinen Roerende Zaken

regio-eenheid Amsterdam

Zuiderzeeweg 8

1095 KG AMSTERDAM

Kentekennummer: (xx-xx-oo; N.o.) Chassisnummer: (...)

Merk: OPEL (alleen invullen indien chassisnummer niet bekend is)

Naam geregistreerde eigenaar/houder:

(aankruisen wat wordt gewenst)

volledig kentekenbewijs

(alleen mogelijk indien het chassisnummer correct én de RDW geen belemmeringen kent)

X deel II en kopie deel III/overschrijvingsbewijs in verband met schade

(deel II en kopie deel III/overschrijvingsbewijs worden verstrekt ook al is het chassisnummer niet correct

ingevuld en /of de RDW geen belemmering kent)

verklaring bestemd voor het afvoeren van het voertuig naar een erkend demontage bedrijf

datum: 19 september 2000 plaats: Amsterdam

naam tekenbevoegde: handtekening:

(naam tekenbevoegde; N.o.) (handtekening tekenbevoegde en stempel van Domeinen Roerende Zaken

Regio Amsterdam; N.o.)

Toelichting

Als op verzoek van of door een beslissing van de RDW alléén een deel II en een kopie deel III/overschrijvingsbewijs worden verstrekt, kan het voertuig worden verkocht en overgeschreven op naam van de nieuwe eigenaar/houder.

Nadat deze het voertuig heeft laten keuren door de RDW, kan er na goedkeuring een volledig kentekenbewijs worden verstrekt.

Tot dan is het niet toegestaan met dit voertuig gebruik te maken van de openbare weg...”

“...Personenauto, OPEL type Tigra 1.6 16V, kenteken (xx-xx-oo; N.o.) chassissnr. (...) benzine, afgelezen km stand 021.000, zonder deel I van het kentekenbewijs, bouwjaar 1995, geen sleutels, de auto is gedeeltelijk hersteld na een zware schade en bestaat uit twee aan elkaar gelaste delen.

ZONDER DEEL I VAN HET KENTEKENBEWIJS, ZIE ARTIKEL 18.3 VAN DE ALGEMENE VOORWAARDEN EN BEDINGEN...”

6. Verzoeker deelde in reactie op de brief van 16 augustus 2001 zijn rechtsbijstandverzekeraar bij brief van 17 augustus 2001 het volgende mee:

“...In de bief stelt Domeinen dat zij een duplicaat kentekenbewijs heeft aangevraagd, en dat zij de RDW hierbij om een deel II en een deel III gevraagd hadden, er werd door de RDW een Compleet duplicaat afgegeven wat bestond uit de delen I, II en III.

Het kenteken was toen dus niet vervallen verklaard.

Op de kavel omschrijving staat, de auto is gedeeltelijk hersteld na zware schade en bestaat uit twee aan elkaar gelaste delen, de auto word geleverd zonder deel I van het kenteken, zie artikel 18.3 algemene voorwaarden.

In artikel 18.3 word gesteld: zonder deel I van het kenteken bewijs, in verband met gebreken of anderszins wordt deel I niet aan de koper verstrekt (lees deel I word door domeinen niet aan de koper verstrekt).

Na dit gelezen te hebben heb ik als koper contact gezocht met de RDW, hier kreeg ik te horen dat het kenteken niet vervallen was en dat ik na overmaken van fl 60,00 het deel I opnieuw zou krijgen.

Ik heb **hierna** dus een bod uitgebracht op een auto die gedeeltelijk hersteld was na zware schade en bestaat uit twee aan elkaar gelaste delen, met een geldig kenteken bewijs, Deel II en III werden gelijk geleverd en deel I kon ik via de RDW opvragen.

Ik diende mijns inziens de auto alleen verder op te bouwen en kon hierna de weg op.

Naar aanleiding van mijn bod werd de auto mij toegewezen en heb ik op 13-10-2000 de auto op mijn naam gezet en de auto afgehaald te Amsterdam.

Nadat ik het deel I aangevraagd heb kreeg ik van de RDW te horen dat het kenteken 26-10-2001 (bedoeld is 2000; N.o.) vervallen was verklaard:

Zonder dit kenteken zou ik nooit een bod hebben uitgebracht op deze auto!!

Ik vraag mij tevens af of de RDW het kenteken in opdracht van de Domeinen wel ongeldig kan verklaren de Domeinen was toen namelijk geen eigenaar van de auto (wettelijk gezien).

Ook stelt domeinen uit eigen beweging deel I ingeleverd te hebben om te voorkomen dat de koper van de auto er de weg mee op zou gaan.

Dit hadden ze moeten bedenken voordat zij de auto op de veiling aanbod!!!!!!

Hieronder zal ik de geclaimde schade van fl 15.982,50 motiveren,

Aankoop 6025,00

Spoedopdracht betaling 19,75

Opgeld 903,75

Opschorten kenteken 125,00

Eerste keuring 100,00

Tweede keuring 70,00

Onderdelen 3939,75

Spuiten 2500,00

Uitlijnen 89,25

Aanvraag deel I 60,00

Arbeidsloon 2150,00

=====

Totale kosten aan de auto fl 15982,50

Voor alle duidelijkheid ik ga niet akkoord met het voorstel van Domeinen, ik zou dan met een schade van fl 9053.77 blijven zitten...”

7. Omdat verzoeker zich niet kon verenigen met het antwoord van Domeinen, leidde dit tot verdere correspondentie tussen verzoekers rechtsbijstandverzekeraar en Domeinen, uitmondend in het laatste aanbod van Domeinen om de zaak in der minne af te ronden bij brief van 18 december 2001. Deze brief luidt als volgt:

“...Wij hebben het voorstel van uw cliënt ontvangen. Het door uw cliënt ingenomen standpunt en het door ons ingenomen standpunt blijven uit elkaar liggen. Wij willen echter deze zaak graag afronden. Uitsluitend daarom bieden wij uw cliënt aan om de helft van het door hem betaalde bedrag (inclusief opgeld) te vergoeden, te weten fl. 3500,-. Het voertuig kan dan in eigendom bij uw cliënt blijven.

De voorwaarde die wij hieraan verbinden is dat uw cliënt door middel van ondertekening en terugzending van deze brief de Staat vrijwaart van verdere claims in deze. Dit aanbod blijft geldig tot twee weken na dagtekening van deze brief.

Graag horen wij van u of uw cliënt op ons aanbod wenst in te gaan.

8. Verzoeker wendde zich vervolgens tot de Nationale ombudsman, die hem bij brief van 19 februari 2002 wees op de verplichting zijn klacht eerst voor te leggen aan Domeinen. Dit leidde niet tot een ander resultaat.

B. Standpunt verzoeker

Voor het standpunt van verzoeker wordt verwezen naar de klachtoomschrijving onder Klacht.

C. Standpunt staatssecretaris van financiën

1. In reactie op de klacht deelde de staatssecretaris van Financiën bij brief van 28 mei 2002 het volgende mee:

“...**De verstrekte informatie**

De ten tijde van de verkoop aan potentiële kopers verstrekte informatie over de auto was in overeenstemming met datgene wat bij Domeinen bekend was over het voertuig. Domeinen is verplicht de kennis die de dienst over de te verkopen goederen bezit door te geven aan potentiële kopers en de kavelomschrijving wordt daarom zo compleet mogelijk gedaan (vandaar dat in deze kavelomschrijving vermeld werd dat het voertuig gedeeltelijk hersteld was na een zware schade en dat het voertuig uit twee delen bestond. (...).

Domeinen is echter wat betreft de herkomst en de voorgeschiedenis van de te bewaren en te verkopen goederen afhankelijk van de informatie die door de inbeslagnemende instantie

wordt doorgegeven. Domeinen handelt in opdracht van Justitie en kent ten aanzien van de voorgeschiedenis van de auto geen eigen onderzoeksplicht (...). Domeinen heeft, in tegenstelling tot de Politie, geen toegang tot de gegevens van de Rijksdienst voor het Wegverkeer (RDW). Het is daarom een taak van de Politie om bij inbeslagname onderzoek te doen naar de mogelijk dubieuze herkomst van de auto.

Afhandeling van het verzoek om compensatie van de geleden schade

(Verzoeker; N.o.) meent dat Domeinen hem een schadevergoeding moet aanbieden ter hoogte van de door hem gemaakte kosten in verband met de aankoop van de auto. Hij klaagt over de omvang van het bedrag van f 3.500,- (€ 1588,-, het aankoopbedrag + opgeld) dat Domeinen hem uit clementie heeft aangeboden. Zoals u uit het onderstaande zal blijken wijst Domeinen elke aansprakelijkheid af en meent de dienst dat (verzoeker; N.o.) een riante vergoeding is aangeboden.

Uw vragen

Daarnaast vroeg u mij de volgende vragen te beantwoorden.

1. Onderschrijft u de standpunten dat een omgekatte auto een goed is waarvan het ongecontroleerde bezit in strijd is met de wet of het algemeen belang en dat een overheidsdienst geen omgekatte auto's verkoopt of dient te verkopen?

Domeinen onderschrijft bovenstaande standpunten en voert terzake van gestolen en omgekatte voertuigen derhalve het volgende beleid uit. Justitie geeft voor omgekatte voertuigen waarvan de oorspronkelijke identiteit niet te achterhalen is (en dus door opnieuw inslaan van het chassisnummer niet in de oude staat terug te brengen is) in geen geval een opdracht tot vervreemden aan Domeinen. De opdracht van Justitie luidt in het geval van een omgekatte auto dat deze moet worden onttrokken aan het verkeer. Domeinen is in zo'n geval gerechtigd de onderdelen van het voertuig te verkopen indien dit meer lonend zou zijn dan een verkoop aan een autodestructiebedrijf (opbrengst van ongeveer € 60,- per auto).

Indien de onderdelen van het voertuig worden verkocht, wordt in de kavelomschrijving de volgende verkoopvoorwaarde opgenomen. De koper van de onderdelen dient een waarborgsom te betalen aan Domeinen ter verzekering dat de onderdelen van de auto slechts worden gebruikt in overeenstemming met de opdracht van Justitie. De auto moet op het terrein van de koper worden gestript/gedemonteerd en de carrosserie moet binnen 1 maand na verkoop worden ingeleverd bij de dichtstbijzijnde regio-eenheid van Domeinen, waarna de waarborgsom wordt teruggestort. (...)

Hierbij moet echter worden opgemerkt dat Justitie voor de auto van (verzoeker; N.o.) Domeinen de opdracht heeft gegeven het voertuig te verkopen en niet om deze aan het verkeer te onttrekken. (...) Bovenstaand beleid voor omgekatte auto's behoefde en had

daarom niet kunnen worden toegepast.

Hierover volgt hieronder echter meer.

2. Vervolgens vraagt u om een gedocumenteerde beschrijving van het voortraject dat heeft geleid tot de openbare verkoop via Domeinen van de Opel Tigra in kwestie. Op 12 november 1999 is de schadeauto, type Opel Tigra 1.6 16V, bouwjaar 1995 met het kenteken (xx-xx-00), in beslag genomen door de Gemeentepolitie Zandvoort op basis van de wetten ter verruiming van de mogelijkheden tot toepassing van de maatregel van ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel en andere vermogenssancties ("Plukzeregeling") (...)

Op 15 november 1999 is de Opel Tigra ontvangen bij Domeinen Roerende Zaken, regio-eenheid Amsterdam onder vermelding van: een SCHADE-AUTO zonder kentekenplaten. De auto is vervolgens gekeurd door de ANWB.

Bij taxatie van goederen waarbij het aannemelijk is dat de waarde daarvan meer bedraagt dan € 2.269,-, wordt naast het oordeel van de bewaarder (Domeinen) het oordeel gevraagd van een onafhankelijke taxateur (zie Handboek Beslag en ontneming paragraaf 3.10.2.5.)

Op 29 november 1999 constateerde de ANWB dat de auto zware schade had opgelopen (...). De waarde van de auto werd getaxeerd op fl 10.000,= incl. BTW en exclusief opgeld. Bij deze taxatie werd geen rekening gehouden met de omstandigheid dat de auto gestolen of omgekat kon zijn omdat Justitie een dergelijke melding niet had gegeven. Indien dit laatste het geval zou zijn zou dit betekenen dat de auto verkocht zou moeten worden conform het beleid genoemd onder 1, hetgeen zou betekenen dat de waarde aanzienlijk lager zou liggen.

Op 1 augustus 2002 (bedoeld is 2000; N.o.) is er een machtiging tot het vervreemden van de Opel Tigra van Bureau Ontnemingwetgeving OM (BOOM) naar Domeinen Roerende Zaken, regio-eenheid Amsterdam gezonden (...). Omdat Domeinen niet conform het beleid genoemd onder punt 1 hoefde te handelen, is er op 19 september 2000 een kenteken deel II en deel III aangevraagd door de regio-eenheid Domeinen Roerende Zaken te Amsterdam (...). Deel 1 van het kenteken is niet aangevraagd aangezien het een gewone schade-auto leek te betreffen. Een schade-auto moet namelijk verplicht worden gekeurd voordat deze de weg op kan gaan. Het is aan de koper om de auto te laten keuren en daarna deel 1 aan te vragen. Het is de koper bij aankoop van de auto duidelijk dat hij dit risico draagt en niet Domeinen. De auto wordt derhalve verkocht zonder kenteken deel I waarmee de koper de verplichting krijgt om de auto te laten keuren bij de RDW. Koper neemt daarmee een risico maar daar is de prijs van de auto dan ook naar.

Verwezen kan worden naar artikel 7 van de algemene voorwaarden van Domeinen, die als volgt luiden:

Artikel 7. Aanvaarding

Het gekochte wordt voetstoots verkocht. De koper koopt het gekochte zoals dat in gewicht, aantal, soort, samenstelling en hoedanigheid ter plaatse staat of ligt opgeslagen. De koper koopt te eigen bate en schade. Voor het volledig zijn van het gekochte, het doelmatig, deugdelijk, veilig of duurzaam functioneren of de bruikbaarheid, dan wel het economisch nut van het gekochte wordt niet ingestaan. De Staat staat evenmin in voor het voldoen aan voorschriften ingevolge de Warenwet of enig ander ter zake van het gekochte geldend wettelijk vereiste.(...)

Bij schrijven van 22 september 2000 heeft de RDW per abuis niet alleen deel II en III van het kenteken gestuurd aan Domeinen, maar tevens deel I. Bij brief van 3 oktober 2000 heeft de regio-eenheid Amsterdam deel I teruggestuurd aan de RDW. Hierna is de auto in de catalogus van Domeinen opgenomen onder de aanduiding Kavel 508 met de volgende omschrijving:

Personenauto Opel Tigra 1.6 16V, Kenteken (xx-xx-00; N.o.) Chassisnr. (...), benzine, afgelezen km-stand 021.000, Zonder deel I van het kentekenbewijs, bouwjaar 1995, geen sleutels,

De auto is gedeeltelijk hersteld na een zware schade en bestaat uit twee aan elkaar gelaste delen (...).

Onder de desbetreffende kavelomschrijving werd in de catalogus verwezen naar artikel 18.3 van de Algemene Voorwaarden. Dit artikel luidt als volgt:

Van de motorvoertuigen, waarbij in de catalogus staat vermeld “zonder deel I van het kentekenbewijs” in verband met gebreken (aan het voertuig) of anderszins (andere tekortkomingen) aan die voertuigen, wordt dat deel niet aan de koper uitgereikt.

3. Vervolgens vraagt u welke informatie over de auto bij overname door Domeinen is verstrekt en gevraagd, en of Domeinen heeft vastgesteld dat de auto uit twee delen bestond. In het bijzonder vraagt u of Domeinen ermee bekend was dat een niet geïdentificeerd carrosserie-onderdeel deel uitmaakte van de auto.

Hierop kan ik u antwoorden dat de Gemeentepolitie van Zandvoort Domeinen bij de overname de volgende gegevens heeft verstrekt. Het betrof een schade-auto, Opel Tigra zonder kentekenplaten. Het voertuig zou in beslag genomen zijn op basis van de wetten ter verruiming van de mogelijkheden tot toepassing van de maatregel van ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel en andere vermogenssancties.

Dit is voor Domeinen in combinatie met de opdracht om tot verkoop over te gaan, voldoende informatie om te kunnen bepalen welke acties de bewaarder moet ondernemen. Zoals hierboven reeds is aangegeven, is het naar de mening van Domeinen een taak van de inbeslagnemende instantie en niet van de bewaarder om de herkomst en voorgeschiedenis van een inbeslaggenomen goed na te gaan.

Op 29 november 1999 wordt in het ANWB rapport over een lasnaad in de bodemplaat geschreven (...). De ANWB heeft niet naar de reden van de lasnaad gezocht, doch behoefde dit ook niet te doen. De ANWB bepaalt louter de waarde van de te taxeren auto.

Het was ook niet aan Domeinen om de reden voor de lasnaad te achterhalen. Bij de overname was uitdrukkelijk te kennen gegeven dat het een schade-auto betrof. Het is niet uitzonderlijk dat (twee) (zwaar)beschadigde voertuigen worden samengevoegd tot een nieuwe auto. Een melding van de ANWB dat een auto door midden is gezaagd en uit twee delen bestaat, is voor Domeinen geen voldoende reden om nader onderzoek te doen naar de oorzaak daarvan, wanneer de inbeslagnemende instantie bij de overname geen indicatie heeft gegeven dat het een gestolen en wellicht omgekat exemplaar kan betreffen.

De melding van de ANWB dat de auto zou zijn samengesteld uit twee delen was nieuwe informatie voor Domeinen. Deze informatie werd meteen aan de kavelomschrijving toegevoegd. Domeinen heeft de inbeslagnemende instantie na de melding van de ANWB niet naar nadere bijzonderheden over de herkomst van de auto gevraagd. Er werd, zoals gebruikelijk, van uitgegaan, dat de inbeslagnemende instantie in het proces-verbaal van inbeslagname alle hem bekende relevante informatie had verstrekt.

4. U vraagt of Domeinen het juist acht om een "omgekatte" auto aan (verzoeker; N.o.) te verkopen. Ten tijde van de overname van het voertuig van de inbeslagnemende instantie en de verkoop betrof het naar beste weten van Domeinen Roerende Zaken geen "omgekatte" auto, doch een schade-auto. Uit de correspondentie tussen de RDW en (verzoeker; N.o.) begrijpt Domeinen nu dat de herkomst van een deel van het chassis niet bekend is. Ook forensisch onderzoek heeft geen duidelijkheid over de origine van een deel van het voertuig kunnen verschaffen.

Het zou dus inderdaad om een omgekat exemplaar kunnen gaan, maar dit zal slechts onomstotelijk kunnen worden vastgesteld als is gebleken dat het bedoelde deel op onrechtmatige wijze is verkregen.

5. Voor wat betreft uw vraag naar de verantwoordelijkheid voor het voor verkoop aanbieden van de auto merk ik op, dat Justitie Domeinen gemachtigd heeft de schadeauto te verkopen en daarom primair verantwoordelijk is voor het feit dat de auto ter verkoop is aangeboden. Domeinen is desondanks bereid in overleg te treden met de Minister van Justitie over een zodanige oplossing voor verzoeker dat hij de in redelijkheid onvermijdelijk gemaakte kosten als gevolg van de aankoop van de auto gecompenseerd krijgt.

Ik wijs u hierbij naar het voorstel van de dienst Domeinen in Apeldoorn van 18 december 2001, waarin (verzoeker; N.o.) uit clementie een riante maatregel in de vorm van het bedrag van f 3.500,- (€ 1.588,-, het aankoopbedrag + opgeld) wordt aangeboden met de toezegging dat hij zijn voertuig kan behouden. Daarbij erkent Domeinen echter geen aansprakelijkheid voor de gemaakte kosten.

6. Inzake uw vraag of Domeinen bereid is tot een verder strekkende actie of maatregel jegens betrokkene merk ik op dat Domeinen hiertoe niet bereid is. Domeinen wijst elke aansprakelijkheid van de hand en is van mening dat (verzoeker; N.o.) daarom geen schadevergoeding toekomt.

Desondanks heeft Domeinen uit clementie het in punt 5 genoemde voorstel gedaan. (Verzoeker; N.o.) kan zijn auto alsnog door de RDW-keuring krijgen als hij aan het deel van het chassis met bekende herkomst een nieuw deel (nieuwe neus) met bekende herkomst laat lassen. Dat (verzoeker; N.o.) bekend is met deze mogelijkheid blijkt uit zijn brief aan de RDW van 12 juni 2001..."

2. In het door de staatssecretaris van Financiën genoemde taxatie-rapport van de ANWB van 6 december 1999 is onder meer vermeld dat de auto zware schade heeft gehad, doormidden is gezaagd en uit twee verschillende delen bestaat en dat het kentekenbewijs deel I en II niet voorhanden zijn noch sleutels beschikbaar zijn.

D. reactie verzoeker en minister van justitie

1. Verzoeker gaf bij brief van 14 juni 2002 het volgende commentaar op de reactie van de staatssecretaris van Financiën:

"...Eerst wil ik even corrigeren dat ik op 18-12-2001 een voorstel heb gekregen van de domeinen Van fl 3500,00 (1588,00 euro) dit is echter niet **het aankoop bedrag + opgeld** maar **de helft** van het aankoopbedrag + opgeld (de totale aankoop + opgeld was fl 6928.75). De auto kon dan in mijn bezit blijven.

In de brief van het ministerie word dit niet juist weergegeven

Tevens is er op 19-11-2001 een voorstel geweest van de domeinen van fl 6928.75 (3144.13 euro) dit is het aankoop bedrag + opgeld.

Hierbij moest ik de auto terugbrengen naar de Domeinen, de door mij aangebrachte onderdelen kon ik dan verwijderen

Zelf heb ik een tegenvoorstel gedaan van fl 6928,75 (euro 3144,13) door domeinen terug te betalen en ik houd dan de auto in mijn bezit.

Het ministerie geeft in de brief toe dat zij een omgekatte auto niet als auto mogen verkopen, maar dat deze met een aangepaste omschrijving te veiling aangeboden word, (...).

Het risico dat ik een auto kocht die dus geen kenteken zou krijgen omdat deze omgekat zou zijn liep ik dus niet, in de kavel omschrijving was dit dan aangegeven, deze auto werd dus verkocht om later weer aan het verkeer deel te nemen.

Dat domeinen het deel I achterhield, met als reden dat de auto eerst bij de RDW gekeurd diende te worden om het deel I weer te verkrijgen, is op zich een redelijke redenering, echter dit kan een potentiële koper nergens lezen en word ook niet in de algemene voorwaarden geschreven.

Zij hadden ten tijden van de kijkdagen van de kavels de RDW hiervan ook niet op de hoogte gebracht, toen ik dus de RDW om informatie vroeg waarom het deel I niet bij de auto was (voor een bod uit te brengen op de kavel) konden deze geen volledige informatie verstrekken, deze werd namelijk door de Domeinen achtergehouden, terwijl de informatie wel bekend was bij domeinen.

Dit bedoel ik dus met mijn slechte informatie verstrekking.

Ik werd dus door toedoen van de Domeinen verkeerd geïnformeerd, domeinen gaf mij geen volledige informatie, in de voorwaarden word enkel genoemd dat het deel I niet aan de koper wordt verstrekt, (zie bijlage en artikel 18.3 algemene voorwaarden en bedingen).

op de kopie van de brief van de RDW in de toelichting (...) staat duidelijk vermeld dat deze, als er een belemmering is voor het verstrekken van deel I, deze pas weer te verkrijgen is na een keuring

Toen domeinen dus het volledige kenteken ontving (22-09-2000 ...) hadden zij moeten concluderen dat de RDW er dus niet op de hoogte van was dat de auto schade heeft gehad en direct dit deel I retour moeten sturen, dit hebben zij dus niet direct gedaan.

Dit werd namelijk pas op 3-10-2000 gedaan (...)

De datum 3-10-2000 is ook de datum dat ik op de kijkdag ben geweest bij domeinen Amsterdam. Diezelfde dag heb ik ook de RDW gebeld, uiteraard was daar nog niets bekend over het kenteken deel I en kreeg ik te horen dat deze via het postkantoor opnieuw aan te vragen was.

Verder valt het mij op dat de kopie van de aanvraag naar RDW toe (...) er anders uitziet dan de kopie die ik in mijn bezit heb, (...)

Dat de auto gekeurd diende te worden is er mijn inziens later bijgeschreven.

Het blijkt in de brief van ministerie dus dat de domeinen geen onderzoek plicht heeft, en de aansprakelijkheid doorverwijst naar Justitie,

De auto is in beslag genomen onder Plukze regeling, deze regeling is opgezet om het makkelijker te maken voor justitie om door criminele activiteiten verkregen vermogen en goederen in beslag te kunnen nemen.

Ik heb na aanschaf van de auto en bij mijn zoektocht naar de herkomst van de neus van de auto de heer V. (gemeente politie zandvoort) gesproken, deze gaf toe aan dat de auto niet onderzocht is na in beslagname omdat dit niet interessant was, de andere auto's die in beslag werden genomen hadden een veel hogere dagwaarde en werden wel onderzocht de waarde van de Tigra was te gering voor een uitgebreid onderzoek aangezien het Plukze betref vind ik dit toch nalatigheid.

Bij punt 5 in de brief geeft domeinen aan in overleg te treden met het ministerie van justitie om tot een zodanige oplossing te komen dat ik de in alle redelijkheid onvermijdelijk gemaakte kosten als gevolg van de aankoop gecompenseerd zou kunnen krijgen.

Hierna verwijzen zij naar het door hun omschreven voorstel van 18-12-2001, is dit hun oplossing of gaan zij nog in overleg met het ministerie.??

Zij noemen het voorstel van 18-12-2001 een riante maatregel, gezien het verschil tussen de 1588,00 euro en de door mij geleden schade van 7252.32 euro vind ik dit zeer vreemde conclusie.

Als zij bedoelen dat ik zoals in de tekst geschreven word het **aankoopbedrag + opgeld** terug krijg en de auto in mijn bezit kan houden, dan zou dit een bedrag van 3144,13 euro zijn, en dit zou dan overeenkomen met het voorstel dat ik zelf gedaan heb.

De conclusie dat er een nieuwe neus aan de auto gelast kan worden was in 2001 economisch al niet verantwoord en is dan nu zeker niet meer.

Als domeinen bij het voorstel blijft (dit lijkt mij niet redelijk aangezien hun informatieverstrekking slecht is geweest zowel naar de kopers toe als naar de RDW), dan wil ik mij richten op Justitie, wel vind ik dat ik een overeenkomst met domeinen heb en geen overeenkomst met justitie, en aangezien het allemaal overheid is word ik dan wel van de kast naar de muur gestuurd..."

2. De reactie van de staatssecretaris van Financiën was voor de Nationale ombudsman aanleiding om van de minister van Justitie commentaar te vragen. Bij brief van 10 oktober 2002 voldeed de minister van Justitie als volgt aan dat verzoek:

"...De relevante feiten

Het hier aan de orde zijnde voertuig is in beslaggenomen in het kader van een omvangrijk onderzoek naar omgekatte auto's door de politie Zandvoort.

In totaal zijn er in het dossier 84 zaken gevoegd waarin sprake is van omgekatte auto's.

Op 14 november 1999 is er een doorzoeking geweest in de loods van verdachte. Daarbij zijn een aantal voorwerpen op grond van artikel 94 Sv in beslaggenomen. Uit het dossier blijkt dat bij die doorzoeking rekening is gehouden met de omstandigheid dat voorwerpen mogelijk van misdrijf afkomstig zouden kunnen zijn. Uit het proces-verbaal blijkt dat daar toen ook onderzoek naar is gedaan en van een aantal voorwerpen is gebleken dat deze van misdrijf afkomstig waren, waarna deze in beslaggenomen zijn (klassiek beslag). De onderhavige Opel Tigra behoorde niet tot deze voorwerpen.

Zoals gezegd is bij de aanhouding en huiszoeking een aantal voorwerpen klassiek in beslag genomen omdat (toen) bleek dat deze door misdrijf waren verkregen. Daaruit mag naar mijn oordeel de conclusie worden getrokken dat bij de in beslagname wel degelijk is gelet op de herkomst van de voorwerpen.

Op enkele andere goederen is toen conservatoir beslag gelegd, waaronder het onderhavige voertuig. De auto's zijn conservatoir in beslag genomen ter verhaal op een eventueel door de rechter op te leggen ontnemingsmaatregel.

Deze voorwerpen zijn niet aangemerkt als zijnde afkomstig van enig misdrijf.

De informatievoorziening

In de onderhavige zaak is gebleken dat het Openbaar Ministerie niet aan de Dienst Domeinen heeft medegedeeld dat (een deel van) de auto van diefstal afkomstig was.

Beoordeling van de informatievoorziening

Gezien het feit dat het Openbaar Ministerie geen kennis droeg van de omstandigheid dat de auto (deels) van diefstal afkomstig was (hierna zal ik daaraan refereren als de status van de auto), is dit niet medegedeeld aan de bewaarder (Domeinen).

In beginsel deel ik het oordeel van de Minister van Financiën dat er een onderzoeksplicht op de politie dan wel op het Openbaar Ministerie rust ten aanzien van de status van een in beslaggenomen voertuig. De enkele aanwezigheid van een onderzoeksplicht, betekent echter niet dat het Openbaar Ministerie gehouden kan worden enige garantie ten aanzien van de status van een voertuig aan een derde te geven. Indien blijkt dat er wel degelijk enig onderzoek is geweest naar een eventuele 'dubieuze' achtergrond van een auto, maar dit onderzoek niet tot resultaat heeft gehad dat de auto als gestolen kan worden aangemerkt, kan de status van het voertuig later het Openbaar Ministerie niet worden tegengeworpen indien blijkt dat het voertuig toch (deels) van diefstal afkomstig is. Derhalve

acht ik de informatievoorziening van het Openbaar Ministerie aan de bewaarder niet onbehoorlijk.

Verschillen en overeenkomsten met de zaak van (...)

Voor zover bij de behandeling van de klacht van verzoeker van belang, zijn de volgende parallellen met de zaak (...) te trekken. In beide zaken gaat het om de verkoop door de Dienst Domeinen van een voertuig waarvan het ongecontroleerde bezit in strijd is met wet of algemeen belang. Achtergrond hiervan is dat (een deel van) het voertuig van diefstal afkomstig is. Echter, niet in beide gevallen is komen vast te staan dat de politie of het Openbaar Ministerie kennis droeg van de status de auto. Dat was in de zaak (...) wel het geval, maar in de onderhavige zaak niet.

Derhalve kan worden gesteld dat in de zaak (...) verzuimd is aan een derde die daar belang bij heeft, de status van een voertuig mee te delen. In de onderhavige zaak is dat echter niet het geval aangezien de status van de auto ook bij het Openbaar Ministerie niet bekend was. Het was de zaak (...) de taak van het Openbaar Ministerie deze kennis over de status van de voertuigen over te dragen aan de bewaarder of de belastingdienst. Deze taak is er echter niet indien die kennis in eerste instantie niet aanwezig is. Derhalve is er sprake van onbehoorlijk nalaten in de zaak (...). Aangezien echter in de onderhavige zaak het Openbaar ministerie geen kennis droeg van de status van het voertuig, kan het Openbaar Ministerie geen onbehoorlijk nalaten worden verweten.

Maatregelen ten aanzien van verzoeker

Gezien het feit dat er geen sprake is van onbehoorlijk handelen van de kant van het Openbaar Ministerie en gezien het feit dat uit de reactie van de Minister van Financiën is gebleken dat aan verzoeker een adequate schadevergoeding is aangeboden (aankoopbedrag plus opgeld), acht ik mij niet gehouden tot nadere actie in de richting van verzoeker.

Maatregelen in algemene zin

Hoewel in de onderhavige zaak is gebleken dat er geen onbehoorlijk handelen van het Openbaar Ministerie heeft plaatsgevonden, hecht het College van procureurs-generaal er wel aan te voorkomen dat in de toekomst incidenten als aan de orde in de zaak (...) wederom zullen optreden. Derhalve heeft het College aanleiding gezien onderhavige problematiek onder de aandacht te brengen bij een werkgroep die zorgdraagt voor het opstellen van een nieuwe handleiding inbeslagneming. Met behulp van deze handleiding zal getracht worden het ontstaan van zaken als de zaak (...) in de toekomst te vermijden..."

E. reactie staatssecretaris van financiën en Dienst Wegverkeer

1. De reactie van de minister van Justitie was voor de Nationale ombudsman aanleiding om bij brieven van 5 november 2002 nadere vragen te stellen aan de staatssecretaris van Financiën en vragen te stellen aan de Dienst Wegverkeer.

2. Intussen verzocht verzoeker de Nationale ombudsman te bewerkstelligen dat hij alsnog gebruik kon maken van het aanvankelijke aanbod van de Domeinen om de auto terug te geven tegen ontvangst van het aankoopbedrag inclusief opgeld. Na doorgeleiding van dit verzoek, ontving verzoeker van Domeinen bij brief van 11 december 2002 een bevestiging van die mogelijkheid.

3. Bij brief van 9 januari 2003 reageerde de staatssecretaris van Financiën als volgt op de nadere vragen van de Nationale ombudsman:

“...1) Had bij de RDW bekend moeten zijn dat kenteken deel I niet verstrekt zou mogen worden?

Hierop moet ik u helaas het antwoord schuldig blijven. In casu heeft Domeinen op 19 november (bedoeld is: september; N.o.) 2000 bij de Dienst Wegverkeer (hierna: de RDW) alleen duplicaten van kentekenbewijs deel II en III aangevraagd. Echter, de RDW heeft op 22 september 2000 abusievelijk ook het kenteken deel I naar Domeinen toegestuurd. Zoals aangegeven in de brief van 28 mei 2002 (...) heeft Domeinen het kentekenbewijs deel I op 3 oktober 2000 teruggestuurd naar de RDW met de toelichting dat het een auto met schade betreft en dat de auto eerst bekeken dient te worden door één van de keuringstations van de RDW voordat Kenteken deel I kan worden verstrekt.

2) Heeft Domeinen na de ontvangst van kenteken deel I direct contact opgenomen met de RDW en zo nee, waarom niet?

Domeinen regio eenheid Amsterdam heeft op 3 oktober 2000 deel I naar de RDW teruggestuurd. Tussen de ontvangst van dit document en het terugsturen van dit document zit precies twee weken. Hoewel het kenteken deel I niet onmiddellijk na ontvangst is teruggestuurd, meen ik dat de onderhavige verwerkingstermijn redelijk kan worden geacht, gelet op de vele post en documenten die een regio eenheid heeft te verwerken. De onderhavige documenten zijn overigens verwerkt binnen de voor de regio eenheid Amsterdam geldende normale afhandelingstermijn van de post.

3) Waarom heeft Domeinen met het terugsturen gewacht tot 3 oktober 2000, de kijkdag, terwijl voorstelbaar kon zijn dat gegadigden voor de auto informatie over de auto zouden kunnen gaan inwinnen bij de RDW?

Er zijn in het jaar 2000 drieduizend partijen goederen door verschillende medewerkers binnen de Domeinen regio eenheid Amsterdam verwerkt. Waarschijnlijk is er binnen de regio eenheid Amsterdam niet onmiddellijk een link gelegd tussen het terugsturen van een kentekenbewijs en de te organiseren kijkdagen, omdat de medewerker die de auto klaargemaakt heeft voor de veiling niet dezelfde persoon is geweest als degene die de post van het RDW heeft behandeld. Waarschijnlijk heeft de bovengenoemde omstandigheid ertoe geleid dat het kentekenbewijs deel I eerst op dezelfde dag als de kijkdag van de onderhavige auto is teruggestuurd aan de RDW.

Echter, zoals aangegeven in de brief van 28 mei 2002 (...) in het bijzonder onder punt 4, vernam Domeinen na de verkoop van de onderhavige auto uit de correspondentie tussen (verzoeker; N.o.) en de RDW pas dat de herkomst van een deel van het chassis niet bekend is, dit betekent dat het eventueel een "omgekatte" auto zou kunnen betreffen. Ten tijde van de veiling van de onderhavige auto verkeerde Domeinen derhalve in de veronderstelling dat het een gewone schade-auto betrof en dat deze vervreemd kon worden aangezien Justitie in augustus 2000 Domeinen reeds hiertoe gemachtigd heeft. In de toelichting bij de kavelomschrijving is derhalve aangegeven door Domeinen dat het een auto zonder deel I van het kentekenbewijs betrof, die gedeeltelijk was hersteld na een zware schade.

Domeinen meent dat gelet op de vorengenoemde omstandigheden zij destijds van een potentiële gegadigde die na de kijkdagen al dan niet nadere informatie bij de RDW zou inwinnen omtrent deze auto mocht verwachten dat hij bekend geacht kan worden met het feit dat bij de verkoop van de onderhavige auto het kentekenbewijs deel I in ieder geval niet door Domeinen kon worden geleverd.

4) Leidt de beantwoording van de voorgaande vragen tot een heroverweging bij Domeinen van het aanbod van Domeinen aan verzoeker?

Ik kan u melden dat het aanbod dat Domeinen aan (verzoeker; N.o.) destijds heeft gedaan is blijven bestaan. Domeinen heeft (verzoeker; N.o.) middels bijgevoegd schrijven van 11 december 2002 bericht dat hij de auto bij Domeinen kan inleveren tegen ontvangst van € 3.145,00 (het aankoopbedrag inclusief opgeld). Zoals u wellicht bekend heeft (verzoeker; N.o.) onlangs te kennen gegeven dat hij alsnog van dit aanbod gebruik wenst te maken. Volgens recente informatie van Domeinen heeft (verzoeker; N.o.) de auto op 16 december jongstleden bij Domeinen ingeleverd en is het geld inmiddels teruggestort op zijn rekening..."

4. De Dienst Wegverkeer reageerde bij brief van 6 januari 2003, ontvangen op 13 januari 2003, als volgt op de door de Nationale ombudsman aan hem gestelde vragen:

"...Is de geschetste problematiek u bekend en hoe kijkt u ertegen aan?"

De situatie is bij mij bekend. Verzoeker heeft voor de koop van het voertuig bij de RDW geïnformeerd of hij voor het desbetreffende voertuig een nieuwe kenteken deel I kon verkrijgen. Op dat moment waren er bij de RDW geen nadere gegevens over het voertuig bekend welke een administratieve kenteken duplicaatprocedure in de weg stond. Ik ben van mening dat de informatieverstrekking van de RDW op dat moment correct was. De Dienst Domeinen had echter voor het voertuig reeds een duplicaat kenteken aangevraagd, en pas nadat het voertuig was verkocht, deel I van het kentekenbewijs ingeleverd in verband met een noodzakelijke keuring.

Dientengevolge kon pas op een later tijdstip een signaal in het kentekenregister worden geplaatst. Bij de keuring bleek dat de herkomst van de voorzijde van het samengestelde voertuig niet was te achterhalen, waardoor de auto niet te identificeren was. De RDW heeft daarna nog getracht om door middel van politieonderzoek alsnog de identiteit van het voorste gedeelte van het voertuig te achterhalen, doch dit heeft niet tot de gewenste resultaten geleid, De RDW heeft vervolgens de kosten van de duplicaataanvraag gerestitueerd.

Had volgens u kunnen worden voorkomen dat verzoeker een auto heeft gekocht op de veiling van Domeinen, die feitelijk niet zonder ingrijpende maatregelen en kosten toegelaten zou kunnen worden tot het wegverkeer en zo ja, hoe?

Ja, indien de RDW bij het informatieverzoek van verzoeker over de juiste informatie had beschikt, had een en ander kunnen worden voorkomen. De RDW had ten tijde van het informatieverzoek geen wetenschap over het feit, dat het onderhavige voertuig een dermate zware schade heeft gehad dat het noodzakelijk was dat een nieuwe voorzijde aan het voertuig zou moeten worden gelast. Indien de eerdere verzekeraar van het voertuig of de politie terstond na het ontstaan van de schade het originele kenteken had ingenomen en doorgestuurd naar de RDW, onder vermelding van de oorzaak, had de RDW in het kentekenregister een aantekening kunnen plaatsen zodat in ieder geval uit de registratie zou blijken dat er sprake was van zware schade bij dat voertuig. Daarbij ben ik van mening dat de Dienst Domeinen beter door de politie had moeten worden voorgelicht over de status van het voertuig, en dat na de ANWB keuring, waarbij is vastgesteld dat er sprake is van een voertuig dat is opgebouwd uit twee delen, de Dienst Domeinen tot nadenken had moeten brengen dat het niet geheel ondenkbaar was dat er problemen hadden kunnen ontstaan voor wat betreft de identiteit van het voertuig.

Had verzoeker op grond van de advertentietekst (of op grond van andere omstandigheden al dan niet in hun onderlinge samenhang bezien) in redelijkheid kunnen of zelfs moeten begrijpen dat het geschikt maken van deze auto voor het wegverkeer zo ingewikkeld en kostbaar zou zijn en zo ja, op welke grond(en)?

Verzoeker heeft uit de tekst van de advertentie kunnen afleiden dat het desbetreffende voertuig uit twee delen was samengesteld, en dat er voor het voertuig geen

kentekenbewijs aanwezig was. Verzoeker heeft voor de aankoop informatie ingewonnen bij de RDW en is daarna tot aankoop van de auto overgegaan, aangezien op grond van de beschikbare informatie niets bekend was over schade of malversaties ten aanzien van dat voertuig. Verzoeker kon verwachten dat, nu de Dienst Domeinen hem niet in het bezit stelde van kentekenbewijs deel I, hij aanvullende kosten zou moeten maken. Voorts moest verzoeker er ook rekening mee houden dat hij kosten zou moeten maken omdat het voertuig niet compleet was, en dat het voertuig zou moeten worden overgespoten. Echter, hij kon niet weten dat hij op basis van het voorgaande in het geheel geen kentekenbewijs zou kunnen krijgen, aangezien eerst bij de keuring van de RDW pas werd vastgesteld dat de identiteit van de voorzijde van het voertuig niet te was achterhalen.

Op 19 september 2000 heeft Domeinen bij de Dienst Wegverkeer het kenteken deel II en III van de auto in kwestie aangevraagd. Waarom heeft de Dienst Wegverkeer toen ook kenteken deel I opgestuurd naar Domeinen? Had dit kunnen worden voorkomen en zo ja, hoe?

De Dienst Domeinen heeft van de RDW een bedrijfserkenning gekregen voor het opnemen van de voertuigen in hun bedrijfsvoorraad. Aangezien de Dienst Domeinen van de faciliteiten gebruik kan maken die de bedrijfserkenning biedt, kunnen zij ook zonder problemen een duplicaat kentekenbewijs aanvragen indien een deel of het gehele kentekenbewijs zoek is geraakt. Op grond van die aanvraag wordt door de RDW standaard een compleet kentekenbewijs toegezonden.

In het verlengde van de vorige vraag. Domeinen heeft kenteken deel I, II en III op 22 september 2000 ontvangen. Verzoeker stelt dat hij op de kijkdag van Domeinen op 3 oktober 2000 met de Dienst Wegverkeer heeft gebeld en dat hem toen is meegedeeld dat kenteken deel I nog te verkrijgen was en dat hij daartoe een aanvraag kon indienen die hem f 60,- zou kosten. Is of kan het juist zijn dat op 3 oktober 2000 deze informatie aan verzoeker is verstrekt? Zo ja, achteraf gezien blijkt de informatie niet juist te zijn geweest. Had kunnen worden voorkomen dat deze informatie aan verzoeker is verstrekt en zo ja, hoe en bij wie ligt de verantwoordelijkheid daarvoor?

Het is niet meer te traceren of op 3 oktober 2000 voornoemde informatie aan verzoeker is verstrekt.

De standaard procedure in geval van vermissing is dat men een vervangend kentekenbewijs kan aanvragen tegen betaling van fl. 60,-. Op 20 september 2000 heeft de RDW een aanvraag tot afgifte van een duplicaat kentekenbewijs ontvangen. Bij de behandeling daarvan bleek dat de Dienst Domeinen het deel I al weer aan de RDW had geretourneerd in verband met de staat van het voertuig. Om die reden is verzoeker vervolgens opgeroepen voor een keuring welke plaats heeft gevonden op 14 februari 2001. Doordat ter keuring bleek dat het een samengesteld voertuig betrof waarvan de aangelaste voorkant van het voertuig niet te identificeren viel, is de afgifte van het

kenteken geweigerd.

De informatie over het voertuig was op het moment van het verstrekken daarvan compleet. De RDW was niet op de hoogte van het feit dat het een samengesteld voertuig betrof aangezien deze informatie zich niet in het kentekenregister bevond. De Dienst Domeinen heeft eerst na verkoop van de auto deel I ingehouden en weer terug gestuurd naar de RDW. Het kenteken werd vervolgens op 26 oktober 2000, dus na ontvangst van het deel I en de melding van Domeinen, vervallen verklaard in het kentekenregister. De politie is naar mijn mening primair verantwoordelijk voor het feit dat zij de Dienst Domeinen beter hadden moeten voorlichten over de staat van het voertuig. Daarnaast lag het op de weg van de Dienst Domeinen te (laten) onderzoeken of de identiteit van het voertuig voldoende kon worden vastgesteld, gezien het feit dat de Dienst Domeinen na de ANWB keuring wist dat het voertuig uit meerdere delen was samengesteld.

F. standpunt Dienst Wegverkeer en beheerder van het regionale politiekorps Kennemerland

1. De informatie van de staatssecretaris van Financiën en van de Dienst Wegverkeer leidde tot de beslissing van de Nationale ombudsman om met gebruikmaking van de bevoegdheid die hem is gegeven in artikel 15 Wet Nationale ombudsman bij brief van 28 januari 2003 een onderzoek in te stellen naar de wijze van informatieverstrekking door het regionale politiekorps Kennemerland aan de Dienst Wegverkeer en van de Dienst Wegverkeer aan verzoeker...”

2. De Dienst Wegverkeer verstrekke bij brief van 28 februari 2003 de volgende reactie:

“...Naar aanleiding van uw brief waarin u om een reactie verzoekt op de klacht van (verzoeker; N.o.) te (...) en daarbij tevens een vijftal vragen stelt, antwoord ik u als volgt.

Wat stond er in het systeem van de Dienst Wegverkeer vermeld over (de status van) de auto toen de Dienst Wegverkeer de aanvraag van Domeinen had ontvangen? Tot op het moment dat de RDW de aanvraag van de Dienst Domeinen (hierna: Domeinen) had ontvangen stond in het kentekenregister van de RDW niets vermeld over een mogelijke schade aan het voertuig, dan wel dat sprake zou zijn van een samengesteld voertuig. Het feit dat op het aanvraagformulier van Domeinen melding wordt gemaakt van schade, is voor de RDW geen aanleiding geweest dit gegeven op te nemen in het kentekenregister. Dit geldt temeer nu niet bekend was wat voor een soort schade het betrof. In de praktijk komt het namelijk veelvuldig voor dat Domeinen voertuigen met schade verkoopt en dat daarbij niet wordt gemeld dat een keuring noodzakelijk is. Door de afgifte van een duplicaat kentekenbewijs ontstaat voor Domeinen echter de mogelijkheid een voertuig te verhandelen en te laten overschrijven op naam van de nieuwe eigenaar. Laatstgenoemde dient vervolgens zorg te dragen voor het verkrijgen van een volledig kentekenbewijs. Vanaf het moment dat (verzoeker; N.o.) overwoog tot aanschaf van de auto over te gaan, was hij

op de hoogte van het feit dat hij het voertuig zonder kentekenbewijs deel I zou verkrijgen en dat hij zelf zorg moest dragen voor het verkrijgen van dat kentekenbewijs deel I waarvan de kosten voor zijn rekening kwamen.

Welke actie(s) heeft de Dienst Wegverkeer gepleegd na ontvangst van het aanvraagformulier van Domeinen, anders dan het toezenden van een volledig (duplicaat) kentekenbewijs naar Domeinen, en welke actie(s) hadden op grond van dat aanvraagformulier redelijkerwijs moeten worden gepleegd, indien de informatie over de auto in het systeem van de Dienst Wegverkeer niet in overeenstemming was met de informatie die de Dienst Wegverkeer had kunnen afleiden uit het aanvraagformulier van Domeinen. De RDW heeft naar aanleiding van de ontvangst van de aanvraag voor een vervangend kentekenbewijs geen actie ondernomen, anders dan het toezenden van een volledig (duplicaat) kentekenbewijs. Immers, op het aanvraagformulier stond slechts vermeld dat er sprake was van schade. Dit was echter niet verder onderbouwd met een aanvullend rapport, zoals bijvoorbeeld het onderzoeksrapport van de ANWB. De RDW heeft met Domeinen destijds een afspraak gemaakt dat in dergelijke gevallen altijd een vervangend kentekenbewijs wordt verstrekt teneinde het voertuig te kunnen verkopen. De normale procedure van het aanmelden van een ernstige schade bij een voertuig is dat de politie bij constatering daarvan het kentekenbewijs deel I inneemt en doorgeleid naar de RDW. De politie plaatst vervolgens het signaal WOK (wacht op keuren) in het kentekenregister en stuurt vervolgens het kentekenbewijsdeel I naar de RDW. Daarvan was echter in dit geval in het geheel geen sprake.

Wat stond er in het systeem van de Dienst Wegverkeer vermeld over de status van de auto op 3 oktober 2000, toen verzoeker om telefonische inlichtingen over de auto verzocht? Op 3 oktober 2000 stond in het kentekenregister van de RDW niets vermeld over de daadwerkelijke status van de desbetreffende auto. Het vervangende kenteken werd naar Domeinen gestuurd en (verzoeker; N.o.) heeft vervolgens op 13 oktober 2000 het kenteken op zijn naam gesteld met het nieuwe deel II en het overschrijvingsbewijs. Op 25 oktober 2000, derhalve na overdracht van het voertuig aan (verzoeker; N.o.), werd via Domeinen het achtergehouden deel I geretourneerd aan de RDW, waarbij tevens de melding werd gedaan dat gelet op de staat van het voertuig een keuring noodzakelijk zou zijn. Op grond van deze melding en het feit dat het kenteken deel I daarbij ook werd ingeleverd, werd het kenteken ongeldig verklaard en werd op 26 oktober 2000 een signaal in het kentekenregister geplaatst waaruit blijkt dat eerst een keuring noodzakelijk was voordat opnieuw het kentekenbewijs zou kunnen worden afgegeven.

Is op grond van de informatie die op 3 oktober 2000 over de auto in het systeem van de Dienst Wegverkeer was vermeld aannemelijk dat verzoeker de door hem gestelde inlichtingen heeft ontvangen van de Dienst Wegverkeer en zo nee, waarom niet en waaruit kan dit blijken? Uit het voorgaande blijkt dat op 3 oktober 2000 bij de RDW geheel niets bekend was over schade aan het voertuig en de samenstelling van het voertuig. Dit kan worden gestaafd aan de hand van de logfiles uit het Kentekenregister welke ik bij deze

brief heb gevoegd (...). Indien (verzoeker; N.o.) bij zijn eerste contact met de RDW heeft gemeld dat het deel I van het desbetreffende kentekenbewijs zoek was geraakt of niet in zijn bezit was, dan heeft de RDW hem meegedeeld dat hij een aanvraag kon indienen ter verkrijging van een duplicaat kentekenbewijs deel I. Voor alle duidelijkheid verwijs ik naar artikel 18 lid 3, van de Algemene Voorwaarden van de Dienst Domeinen. Wordt geen deel I verstrekt bij de aankoop dan dient de koper daarvoor zelf zorg te dragen alsmede ook de kosten daarvan te dragen.

Verzoeker stelt dat hij op grond van de door de Dienst Wegverkeer verstrekte informatie de beslissing heeft genomen om de auto te kopen. Inmiddels is de koop ontbonden en zijn de over en weer verrichte prestaties ongedaan gemaakt. Niettemin blijft verzoeker zitten met een schadepost, die direct het gevolg lijkt te zijn van de door de Dienst Wegverkeer aan verzoeker verstrekte informatie. Verzoeker heeft, zo stelt hij, kosten gemaakt aan de auto, vooruitlopend op de te verwachte afgifte van het kenteken deel I. Daarvan heeft hij vergoeding gevraagd aan Domeinen, die zich daartoe echter niet gehouden acht. Acht de Dienst Wegverkeer zich gehouden verzoeker, al dan niet uit overwegingen van coulance, op dit punt tegemoet te komen en zo nee, waarom niet? Ik vind het begrijpelijk dat (verzoeker; N.o.) zich bij de aankoop van de auto mede heeft laten leiden door de informatie welke hij bij de RDW heeft ingewonnen, echter op dat moment had de RDW geen inzicht in de daadwerkelijke status van het voertuig. In het licht van het voorgaande acht ik het derhalve niet opportuun de door (verzoeker; N.o.) gestelde schade te vergoeden.

Ten slotte merk ik het volgende op. Op 25 oktober 2000 heeft (verzoeker; N.o.) fl. 60,-- overgemaakt naar de RDW voor zijn aanvraag voor een vervangend kentekenbewijs. Bij de verwerking van deze aanvraag blijkt dat ten aanzien van het voertuig signalen in het kentekenregister staan vermeld. Deze informatie vormt, in combinatie met het gegeven dat de RDW op 25 oktober 2000 het kenteken deel I heeft ontvangen van Domeinen, de aanleiding om het voertuig van (verzoeker; N.o.) op te roepen voor de keuring, welke in eerste instantie werd uitgevoerd in Schagen en daarna in Amsterdam. Bij de keuring in Schagen wordt vastgesteld dat sprake is van een voertuig dat is samengesteld uit delen welke afkomstig zijn van twee verschillende voertuigen. Bij de keuring in Amsterdam wordt vervolgens vastgesteld dat een deel van het voertuig niet is te identificeren, waarna tot weigering tot afgifte van een kentekenbewijs is overgegaan..."

3. Het antwoord van de Dienst Wegverkeer leidde tot een nadere vraagstelling van de Nationale ombudsman aan de Dienst Wegverkeer, die daarop bij brief van 15 april 2003 als volgt reageerde:

"...1. Ik verzoek om controlebaar bewijs door de RDW indien hij het standpunt inneemt dat Domeinen niet heeft bedoeld aan te vragen wat zij feitelijk heeft aangevraagd, namelijk: alleen deel II en kopie deel III/overschrijvingsbewijs in verband met schade, maar zou hebben bedoeld aan te vragen een volledig kentekenbewijs of anders geformuleerd:

*kan de Dienst Wegverkeer uitleggen en dit met bescheiden of anderszins staven waarom hij een volledig kentekenbewijs toezendt aan Domeinen, als daar **niet** om wordt gevraagd?*

Voor de procedure omtrent het aanvragen van een duplicaatkentekenbewijs verwijs ik u naar de procedure zoals deze is vastgelegd op 13 juni 1994 (...). Indien bij een aanvraag voor een vervangend kentekenbewijs de Dienst Domeinen een melding doet van schade aan het voertuig, dan wordt het kentekendeel I niet verzonden en wordt in het kentekenregister een signalering geplaatst. In het onderhavige geval is dit echter niet gebeurd en vindt zijn oorzaak in het feit dat inmiddels andere procedures en werkafspraken gelden binnen het gehele proces. Deze werkafspraken houden in dat bij een aanvraag voor een vervangend kentekenbewijs door de Dienst Domeinen in alle gevallen een volledig kentekenbewijs wordt toegezonden. Voornoemde nieuwe afspraken zijn mondeling door de RDW en de Dienst Domeinen overeengekomen en derhalve niet op schrift gesteld.

2. Indien een dergelijke aanvraag van Domeinen ongebruikelijk zou zijn bij een niet nader onderbouwde schademelding, welke actie had dan redelijkerwijs op die aanvraag moeten worden gepleegd?

De RDW heeft de Dienst Domeinen een erkenning bedrijfsvoorraad verleend. Op deze wijze kan de Dienst Domeinen op ieder moment een voertuig opnemen in haar bedrijfsvoorraad en kan zij als geregistreerd eigenaar/houder voor dat voertuig een vervangend kentekenbewijs aanvragen...”

4. De beheerder van het regionale politiekorps Kennemerland verstrekke bij brief met dagtekening 16 april 2003 (ontvangen op het Bureau Nationale ombudsman op 3 juni 2003) de volgende reactie:

“...Met betrekking tot de in uw brief vermelde personenauto, merk Opel, type Tigra met kenteken(platen) (xx-xx-oo; N.o.), is een onderzoek ingesteld door de klachtencoördinator van mijn politieregiokorps (...)

Uit dit onderzoek is mij het volgende gebleken.

Vermelde Opel is in december 1995 -als nieuw voertuig- gekocht door mevrouw (...).

Zij heeft in het eerste kwartaal van het jaar 1997 in het zuidwesten van Frankrijk, in de omgeving van de plaats Frayssinet le Gelat, een verkeersongeval met vermeld voertuig gehad, waarbij het voertuig enkele malen over de kop geslagen is.

Er is geen politie aanwezig geweest op de plaats van het ongeval. Overigens is er in het geheel geen (Franse noch Nederlandse) politie-instantie betrokken geweest bij het ongeval, dan wel de gevolgen daarvan.

Er zijn kort na vermeld ongeval enkele foto's gemaakt van het voertuig. Copieën daarvan zijn bijgevoegd.

Via de verzekeringsmaatschappij van mevrouw (...) is het voertuig destijds per auto-ambulance overgebracht naar Nederland en bij autoschadebedrijf (...) terechtgekomen en door dit bedrijf gekocht voor Fl. 11500,--.

Dit bedrag is op 22 mei 1997 overgemaakt op de girorekening van mevrouw (...).

Het bij het voertuig behorende kentekenbewijs met betrekking tot het kenteken

(xx-xx-00; N.o.) is aldus niet door een politie-instantie ingevorderd dan wel ingenomen in verband met het feit dat het betrokken motorrijtuig "total loss" verklaard kon worden. Mocht het kentekenbewijs destijds wel zijn ingevorderd, dan was, naar ik mag aannemen, de zaak anders verlopen met als gevolg dat de thans lopende klacht mogelijk niet was ontstaan.

Het vorenstaande kan de Regiopolitie Kennemerland, of welke politieregio hier te lande dan ook niet aangerekend worden, daar zij in het geheel niet op de hoogte waren van vermeld verkeersongeval met de betrokken Opel Tigra.

Het voertuig is vervolgens de (auto)handel ingegaan en uiteindelijk terechtgekomen bij een te Amsterdam woonachtige "verdachte", tegen wie een uitgebreide strafzaak heeft gediend.

Deze zaak, bij de politie Kennemerland bekend onder de naam (...), betrof een helingzaak met betrekking tot 83 al dan niet omgekate motorvoertuigen.

De Opel Tigra behoorde niet tot deze 83 voertuigen, doch is wel aangetroffen bij de in de zaak bekende verdachte.

Van de "(...)zaak" is door de betrokken verbalisanten van mijn regiokorps een dossier aangelegd met een breedte van ongeveer 1,5 meter.

Na het (strafrechtelijk) onderzoek is bij de in de zaak betrokken verdachte conservatoir beslag gelegd op diverse goederen in het kader van de zogenaamde "plukze-wetgeving".

Een van deze goederen betrof de Opel Tigra, voormeld.

In het financieel rapport, behorende bij het justitie-onderzoeksdossier (...), staat met betrekking tot vermelde Opel Tigra bij het onderwerp "bijzonderheden" vermeld:

deels herstelde schadeauto, incompleet, met diverse losse onderdelen.

In het kader van de vermelde “plukze-wetgeving” is bedoeld voertuig overgebracht naar de Dienst der Domeinen te Amsterdam.

Aan het voertuig was duidelijk te zien dat dit was opgebouwd uit twee “grote” delen, waarbij een aspirant-koper duidelijk kon waarnemen dat het hier hoogstwaarschijnlijk een schadevoertuig betrof, waaraan na het ontstaan van de “schade” een deel van een ander voertuig was aangebracht.

Er is door technische medewerkers van mijn korps geen onderzoek verricht aan vermelde Opel Tigua met betrekking tot de herkomst van een der vermelde “delen” van dat voertuig.

Naderhand, doch helaas na de aankoop van het voertuig door (verzoeker; N.o.) is in mei 2001 een technisch onderzoek verricht aan vermeld motorvoertuig door personeel van het Forensich Instituut van het Ministerie van Justitie in Rijswijk.

Aan de hand van dit onderzoek is de identiteit van het voorstel (aangelaste) gedeelte van het voertuig niet kunnen blijken.

Uit de inhoud van uw brief en aan de hand van uw reactie (...) maak ik op dat de koop van de Opel inmiddels ongedaan gemaakt is, doch dat (verzoeker; N.o.), nu nog met een schadepost zit en dat deze post mogelijk veroorzaakt is door een verzuim van de politie richting Rijksdienst voor het Wegverkeer. Voor wat betreft dit onderdeel verwijs ik (met betrekking tot het ontstaan van de grote schade aan het voertuig) naar het eerder door mij gestelde met betrekking tot het invorderen van het kentekenbewijs, aan het begin van deze brief.

Een der betrokken politiemedewerkers in de “(...)zaak”, de heer V. destijds werkzaam in het politiebassisteam Zandvoort van mijn korps, heeft aangegeven dat de betrokken Opel Tigua niet door politiemedewerkers is onderzocht in de strafzaak (met betrekking tot het al dan niet omkatten ervan), zoals wel gebeurd is met voertuigen, behorende bij het aantal 83.

De Opel Tigua viel buiten deze 83 voertuigen en is, zoals reeds aangegeven, op grond van artikel 94a van het Wetboek van Strafvordering, in beslag genomen.

Hoewel ik het betreurt dat (verzoeker; N.o.) geen nieuw kentekenbewijs/kenteken gerealiseerd kon krijgen voor de door hem aangekochte Opel Tigua - in de toestand waarin deze verkeerde op het moment van de aankoop - acht ik dit gegeven niet te wijten aan onzorgvuldig dan wel nalatig handelen van een of meerdere medewerkers van mijn regiokorps; het voertuig betrof immers niet een van de betrokken voertuigen, die in beslag genomen is vanwege het mogelijk “omgekat” zijn.

Na de inbeslagneming van de Opel Tigua is dit voertuig op 29 november 1999 gekeurd/

technisch onderzocht door de ANWB, waarbij is vastgesteld dat het voertuig in feite uit twee verschillende auto's was samengesteld.

Ik acht mij dan ook met betrekking tot deze zaak, al dan niet uit oogpunt van coulance, niet gehouden aan enige (financiële) tegemoetkoming in richting van (verzoeker; N.o.), gelet op het feiten:

-dat door medewerkers van mijn korps, met betrekking tot vermeld voertuig, aan de dienst der Domeinen die informatie is doorgegeven, die op dat moment bij hen bekend was;

-dat mijns inziens door de Dienst der Domeinen en de RDW reeds zeer acceptabele stappen in de richting van (verzoeker; N.o.) zijn ondernomen en

-er een zeker te accepteren risico verbonden zit aan de aankoop van een motorvoertuig bij de Dienst der Domeinen (het betreft hier immers geen specifieke autohandelaar / dealer en er bestaat aldus geen enkele vorm van garantie) temeer wanneer uiterlijk aan een voertuig zichtbaar is dat dit mogelijk, dan wel zeer waarschijnlijk, is samengesteld uit twee voertuigen en de (lage) aankooprijks daar dan ook naar is.

Ik betreur het echter wel dat (verzoeker; N.o.) een onprettig gevoel heeft overgehouden van de door hem aangegane transactie..."

5. Op 10 juni 2003 deelde Domeinen het volgende mee in reactie op het standpunt van de Dienst Wegverkeer dat het met Domeinen mondeling een werkafsprak had gemaakt dat bij een aanvraag voor een vervangend kentekenbewijs door Domeinen in alle gevallen een volledig kentekenbewijs wordt toegezonden:

"...Vraag 1: navraag bij mijn collega's die al lange tijd bij Domeinen werken leerde dat er bij ons geen afspraken met het RDW bekend zijn.

We verkopen wel vaker een voertuig met een niet compleet kenteken..."

6. De Dienst Wegverkeer maakte geen gebruik van de hem bij faxbericht van 18 juni 2003 door de Nationale ombudsman geboden gelegenheid aan te geven met welke medewerker(s) van Domeinen de gestelde mondelinge werkafspraken waren gemaakt.

G. overige informatie

1. Verzoeker verstrekke op 11 september 2003 het volgende commentaar op het verzoek van de Nationale ombudsman om, voor zover mogelijk, nog een keer aan te geven hoe het gesprek met de Dienst Wegverkeer op 3 oktober 2000 was verlopen:

"...Op 3 oktober heb ik het informatienummer van de RDW gebeld, hier kreeg ik een telefoniste aan de telefoon. De naam van deze mevrouw weet ik niet meer, er was voor mij toen ook geen reden om haar naam te onthouden of op te schrijven.

Ik heb aan haar uitgelegd dat ik op de kijkdag van de Domeinen een Opel Tigra had zien staan, en heb haar verteld dat deze auto daar geveild ging worden maar dat er een opmerking over het deel 1 bij de advertentie vermeld was en dat ik niet helemaal begreep wat nu de status van het kenteken was, en waarom er geen deel 1 uitgereikt werd bij de auto.

Deze mevrouw is toen in het register het kenteken nagegaan en vertelde mij dat de Tigra een volledig kenteken had waar bij geen vermeldingen stonden geregistreerd.

Ik kon de auto zonder problemen op de weg brengen, het deel 1 was waarschijnlijk gewoon bij de in beslag name zoek geraakt, het enige dat ik hoefde te doen om een nieuw deel 1 te verkrijgen was naar het postkantoor gaan een standaard formulier met acceptgiro te halen en fl 60,00 overmaken aan de RDW.

Hierna zou ik dan deel 1 toegezonden krijgen...”

2. De Nationale ombudsman ontving van het Parket-Generaal van het Ministerie van Justitie op 7 november 2003 een afschrift van het proces-verbaal van inbeslagname van 12 november 1999 en van een lijst van inbeslaggenomen voorwerpen behorende bij dit ontnemingsproces-verbaal. De auto komt op deze lijst voor onder kavelnummer LC3. Onder aan de lijst heeft de verbalisant, medewerker van het regionale politiekorps Kennemerland, als opmerking vermeld: “kentekenbewijzen werden niet aangetroffen”.

Achtergrond

1. Wetboek van Strafvordering

Artikel 94a (tekst zoals deze gold in 2001)

“1. In geval van verdenking van een misdrijf, waarvoor een geldboete van de vijfde categorie kan worden opgelegd, kunnen voorwerpen inbeslaggenomen worden tot bewaring van het recht tot verhaal voor een ter zake van dat misdrijf op te leggen geldboete.

2. In geval van verdenking van of veroordeling wegens een misdrijf, waarvoor een geldboete van de vijfde categorie kan worden opgelegd, kunnen voorwerpen in beslag genomen worden tot bewaring van het recht tot verhaal voor een naar aanleiding van dat misdrijf op te leggen verplichting tot betaling van een geldbedrag aan de staat ter ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel.

3. Onder voorwerpen worden verstaan alle zaken en alle vermogensrechten.”

2. Algemene Voorwaarden Domeinen Roerende Zaken 2001

“Artikel 7. Aanvaarding

Het gekochte wordt voetstoots verkocht. De koper koopt het gekochte zoals dat in gewicht, aantal, soort, samenstelling en hoedanigheid ter plaatse staat of ligt opgeslagen. De koper koopt te eigen bate en schade, zonder dat hij daarbij kan afgaan op vermeldingen of mededelingen vanwege de Staat. Voor het volledig zijn van het gekochte, het doelmatig, deugdelijk, veilig of duurzaam functioneren of de bruikbaarheid, dan wel het economisch nut van het gekochte wordt niet ingestaan. De Staat staat evenmin in voor het voldoen aan voorschriften ingevolge de Warenwet of enig ander ter zake van het gekochte geldend wettelijk vereiste.

Behoudens gevallen van grove schuld is iedere aansprakelijkheid van de Staat voor schade van welke aard ook uitgesloten.

Met de gunning aan de koper geldt het gekochte als afgeleverd en is dit voor rekening en risico van de koper. De Staat is daarna niet tot bewaking verplicht.”

“Artikel 18. Verkoop van motorvoertuigen

Onverminderd het in artikel 7 bepaalde, staat de Staat er niet voor in dat voertuigen APK- of anderszins gekeurd zijn, tenzij dit in de catalogus vermeld staat. De kosten van een eventuele keuring zijn voor rekening van de koper.

De motorvoertuigen die verkocht worden met het kentekenbewijs worden na betaling en overhandiging van het vrijwaringsbewijs aan de koper afgegeven.

Van de motorvoertuigen, waarbij in de catalogus staat vermeld “zonder deel I van het kentekenbewijs” in verband met gebreken of anderszins aan die voertuigen, wordt dat deel niet aan de koper uitgereikt.

Bij verkoop van een motorvoertuig als bedoeld in het derde lid, dan wel waarbij in de catalogus staat vermeld:

- “zonder kentekenbewijs” in verband met het ontbreken van die documenten, dan wel - “geen Nederlands kenteken” omdat dat voor dat voertuig nooit is afgegeven of omdat het een militair voertuig betreft, reikt de Staat, ten behoeve van de aanvraag van een kentekenbewijs of delen daarvan, aan de koper een formulier Domeinen nr. 51 uit. De kosten voor het verkrijgen van het kentekenbewijs, of delen daarvan, alsmede eventueel verschuldigde BPM, zijn voor rekening van de koper.”

3. Wegenverkeerswet 1994 (Wet van 29 maart 1996, Stb. 257)

Artikel 60

“1. De houder van een kentekenbewijs is op eerste vordering van de bij algemene maatregel van bestuur aangewezen personen verplicht tot overgifte van dat bewijs of van een of meer bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen delen daarvan, indien naar het oordeel van die personen:

a. ter zake van het voertuig, waarvoor het kentekenbewijs is afgegeven, de verschuldigde belastingen en rechten niet zijn voldaan;

b. het voertuig waarvoor het kentekenbewijs is afgegeven, niet voldoet aan de bij of krachtens deze wet vastgestelde eisen, met uitzondering van de ingevolge hoofdstuk III met betrekking tot de toelating tot het verkeer op de weg vastgestelde eisen;

c. het voertuig waarvoor het kentekenbewijs is afgegeven, niet voldoet aan de in artikel 75, eerste lid, onderdeel b, bedoelde eisen voor zover het een voertuig betreft als daar bedoeld.

2. De in het eerste lid bedoelde vordering kan eveneens worden gedaan indien naar het oordeel van de daar bedoelde personen niet wordt voldaan aan de krachtens artikel 52, tweede lid, in het kentekenbewijs vermelde voorschriften.

3. Indien het een kentekenbewijs betreft dat is afgegeven voor een aanhangwagen die overeenkomstig het bij algemene maatregel van bestuur bepaalde is voorzien van een identificatieplaat, kan aan de vordering worden voldaan binnen een bij die maatregel vastgestelde termijn.

4. De in het eerste lid bedoelde personen doen in de bij algemene maatregel van bestuur aangewezen gevallen het kentekenbewijs of de ingevorderde delen daarvan zo spoedig mogelijk toekomen aan de Dienst Wegverkeer.

5. De Dienst Wegverkeer geeft het kentekenbewijs of de ingevorderde delen daarvan terug:

a. in de gevallen, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, indien ter zake van het voertuig alsnog de verschuldigde belastingen en rechten zijn voldaan;

b. in de gevallen, bedoeld in het eerste lid, onderdelen b en c, indien het voertuig ter zake van de eisen waaraan het niet voldeed, alsnog is goedgekeurd;

c. in het geval, bedoeld in het tweede lid, indien alsnog wordt voldaan aan de krachtens artikel 52, tweede lid, in het kentekenbewijs vermelde voorschriften.

6. De Dienst Wegverkeer geeft bij de teruggave van het kentekenbewijs of de ingevorderde delen daarvan tevens een keuringsbewijs voor het betrokken voertuig af indien:

- a. het voertuig is onderworpen aan een onderzoek dat ten minste een controle inhoudt op de eisen, bedoeld in artikel 75, eerste lid, onderdeel a, en indien het een voertuig betreft als bedoeld in artikel 75, eerste lid, onderdeel b, tevens aan de daar bedoelde eisen, en
- b. artikel 72 voor dat voertuig geldt of binnen een jaar zal gelden.

7. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels vastgesteld omtrent de vordering van kentekenbewijzen.

8. Bij regeling van Onze Minister, in overeenstemming met Onze Minister van Financiën, kunnen nadere regels worden vastgesteld omtrent het vijfde lid, onderdeel a.”

Artikel 71:

“Bij algemene maatregel van bestuur worden regels vastgesteld omtrent:

- a. de eisen waaraan moet worden voldaan met betrekking tot voertuigen waarmee over de weg wordt gereden;
- b. de inrichting van voertuigen die op de weg staan.

Bij ministeriële regeling kunnen ter uitvoering van die regels voorschriften worden vastgesteld.”

Toelichting op artikel 60

“Artikel 60 WVV 1994

De kentekenhouder is in de volgende gevallen verplicht (*lid 1*) om op de eerste vordering van een opsporingsambtenaar (een deel van) het kentekenbewijs over te geven, te weten:

(...)

indien naar het oordeel van die opsporingsambtenaar het gekentekende voertuig niet voldoet aan de daarvoor vastgestelde eisen (met uitzondering van de zogenoemde toelatingseisen van hoofdstuk III van het Voertuigreglement) (*lid 1, onder b*);

(...)

Met uitzondering van de zogenoemde vierwekenregeling (zie artikel 39, lid 4, Kentekenreglement), wordt het ingevorderde kentekenbewijs zo spoedig mogelijk gezonden naar de Dienst Wegverkeer (*lid 4*).

De Dienst Wegverkeer geeft het (de ingevorderde delen van het) kentekenbewijs in de volgende gevallen terug:

(...)

indien het voertuig ter zake van de eisen van het Voertuigreglement of de Wet personenvervoer 2000 alsnog is goedgekeurd (*lid 5, onder b*);

(...)

In het Kentekenreglement zijn nadere regels vastgesteld omtrent de vordering van kentekenbewijzen (*lid 7*).”

Toelichting op artikel 71

“...De basis voor de bij algemene maatregel van bestuur, het voertuigreglement, vast te stellen permanente eisen is neergelegd in artikel 71.

Hoofdstuk V van het Voertuigreglement behandelt de permanente eisen. Met betrekking tot de permanente eisen worden - evenals in artikel 13 van het Wegenverkeersreglement - twee groepen eisen onderscheiden.

De eerste groep bestaat uit de eisen waaraan voertuigen waarmee op de weg wordt gereden, moeten voldoen. Het gaat hierbij om het geheel van technische voertuigeisen met betrekking tot bouw, inrichting en staat van onderhoud, alsmede om de z.g. gebruikseisen, d.w.z. eisen waaraan bij het feitelijk gebruik van het voertuig - het rijden over de weg - dient te worden voldaan, zoals beladingsvoorschriften en voorschriften met betrekking tot het onderling koppelen aan voertuigen.

De tweede groep is aanzienlijk beperkter van omvang en betreft alleen die eisen waaraan voertuigen die op de weg staan, moeten voldoen. Daarbij dient te worden gedacht aan de eisen inzake verlichting en reflectie...”

4. **Kentekenreglement** (AMvB van 6 oktober 1994, Stb. 760)

Artikel 39 Invordering kentekenbewijs

1. Tot de invordering van het kentekenbewijs als bedoeld in artikel 60 van de wet zijn bevoegd:

a. de Directie van de Dienst Wegverkeer en de door de Directie daartoe aangewezen tot die dienst behorende ambtenaren, indien naar hun oordeel artikel 60, eerste lid, onderdeel b of c of tweede lid, van de wet, van toepassing is;

b. de door Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Financiën aangewezen ambtenaren der Rijksbelastingdienst, indien naar hun oordeel niet is voldaan aan artikel 36, vijfde lid, van de wet, dan wel naar hun oordeel artikel 60, eerste lid, onderdeel a, van de wet, van toepassing is;

c. de ambtenaren, bedoeld in artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering, indien naar hun oordeel artikel 60, eerste lid, onderdeel a, b of c, dan wel artikel 60, tweede lid, van de wet van toepassing is.

2. De verplichting tot overgifte, bedoeld in artikel 60, eerste lid, van de wet, heeft betrekking op alle delen van het kentekenbewijs, met uitzondering van het overschrijvingsbewijs.

3. De in het eerste lid bedoelde ambtenaren geven het deel II van het kentekenbewijs, indien dit was afgegeven, na inzage terug aan degene van wie het is ingevorderd en reiken voor deel I onverwijld een ontvangstbewijs uit. Zij doen dit deel met vermelding van de reden van invordering zo spoedig mogelijk toekomen aan de Dienst Wegverkeer.

4. Indien de invordering heeft plaatsgevonden op grond van artikel 60, eerste lid, onderdeel b, van de wet, mogen de in het eerste lid, onderdeel c, bedoelde ambtenaren het deel I van het kentekenbewijs gedurende ten hoogste vier weken onder zich houden. Zij geven dit deel tegen teruggave van het ontvangstbewijs aan de houder daarvan terug, indien binnen deze termijn naar hun oordeel is aangetoond dat het voertuig in overeenstemming is gebracht met de bij of krachtens de wet vastgestelde eisen. Van het onder zich houden, respectievelijk het teruggeven, stellen zij de Dienst Wegverkeer in kennis.

5. Indien dit bij de vordering van de houder van een kentekenbewijs wordt geëist, is deze verplicht tot het op een daarbij te bepalen tijd en plaats ter beschikking houden van het voertuig, waarvoor het bewijs is afgegeven.

6. Indien de vordering betrekking heeft op een kentekenbewijs dat is afgegeven voor een aanhangwagen die overeenkomstig artikel 3.7.3, eerste lid, van het Voertuigreglement is voorzien van een constructieplaat, kan aan de vordering worden voldaan binnen een termijn van een week.

Toelichting

“...Tot de invordering van een kentekenbewijs zijn de volgende personen in de volgende omstandigheden bevoegd (*lid 1*):

(...)

de algemene opsporingsambtenaren, indien naar hun oordeel:

(...)

het gekentekende voertuig niet voldoet aan de daarvoor vastgestelde eisen (met uitzondering van de zogenoemde toelatingseisen van hoofdstuk III van het

Voertuigreglement);

(...)

De verplichting tot overgifte van het kentekenbewijs heeft betrekking op alle delen daarvan, met uitzondering van het overschrijvingsbewijs (*lid 2*).

De invorderende ambtenaar geeft deel II na inzage terug en reikt voor deel I een ontvangstbewijs uit (*lid 3*). Deel I wordt zo spoedig mogelijk gezonden naar de Dienst Wegverkeer, onder vermelding van de reden van invordering.

Indien de invordering heeft plaatsgevonden omdat het gekentekende voertuig niet voldoet aan de daarvoor vastgestelde eisen (met uitzondering van de zogenoemde toelatingseisen van hoofdstuk III van het Voertuigreglement), mogen de algemene opsporingsambtenaren het deel I van het kentekenbewijs gedurende ten hoogste vier weken onder zich houden. Zij geven het deel I (tegen teruggave van het ontvangstbewijs) terug aan de houder, indien binnen deze termijn van vier weken naar hun oordeel is aangetoond dat het voertuig in overeenstemming is gebracht met de in de wet vastgestelde eisen (*lid 4*).

Van het onder zich houden en het teruggeven van deel I, stellen zij de Dienst Wegverkeer in kennis. Indien dit wordt geëist, is de houder van het kentekenbewijs verplicht tot het op een bepaalde tijd en plaats ter beschikking houden van het betreffende voertuig (*lid 5*)...”

5. Voertuigreglement (AMvB van 16 juni 1994, Stb. 450)

Hoofdstuk 5. Permanente eisen

Afdeling 1. Algemeen. Verbodsbepalingen

Artikel 5.1.1 aanhef en onder a:

1. Het is de bestuurder van een voertuig verboden daarmee te rijden en de eigenaar of houder verboden daarmee te laten rijden, indien het voertuig:

a. niet deugdelijk van bouw of inrichting is, dan wel rijtechnisch in onvoldoende staat van onderhoud verkeert...”

Toelichting

“...1. Onderscheid toelatingseisen en permanente eisen

In de nieuwe voertuigreglementering wordt een structureel onderscheid gemaakt tussen de eisen die gelden met betrekking tot de toelating tot het verkeer (de zogenoemde toelatingseisen) en de eisen die gelden voor het gebruik op de weg (de zogenoemde permanente eisen). De toelatingseisen zullen slechts worden gehanteerd bij de eerste

toelating van het voertuig tot het verkeer en bij het aanbrengen van substantiële wijzigingen in de constructie van het toegelaten voertuig. Voor kentekenplichtige voertuigen en voor voertuigen die behoren tot een goedgekeurd type, wordt expliciet voorzien in een toelatingskeuring waarbij de aan die keuring onderworpen voertuigen worden getoetst aan specifieke toelatingseisen. Toetsing aan en handhaving van de toelatingseisen vinden plaats door de Dienst Wegverkeer.

De permanente eisen worden zoveel mogelijk beperkt tot die eisen die voor de burger en voor de met de handhaving belaste instanties duidelijk en begrijpelijk zijn en die met eenvoudige middelen en methoden kunnen worden gecontroleerd. De permanente eisen vormen - met uitzondering van de hierna te noemen gebruikseisen - de eisen waaraan voertuigen in het kader van de algemene periodieke keuring zullen moeten voldoen. Controle op die eisen door de politie zal slechts een aanvullende behoeven te zijn.

De in het kader van de nieuwe voertuigreglementering voorziene gebruikseisen, die onder meer betrekking hebben op de belading en op het onderling koppelen van voertuigen, lenen zich naar hun aard niet voor controle in het kader van de algemene periodieke keuring. Het toezicht op de naleving van deze - tot de gebruiker gerichte - voorschriften zal dan ook uitsluitend door de politie langs de weg kunnen geschieden...”